

OFFICIA NOVA

SANCTORUM.

Partim de Præcepto, & partim
ad Libitum, prò recitantium
commoditate,

JUXTA DECRETA

Auctoritate Apostolicâ recentèr
emanata, & approbata.

*Series quorum notatur in fine, à quamplu-
rimis mendis in hac ultima editione
expurgata, additis aliis Officiis
novitèr concessis.*

NEAPOLI, MDCCXXXI.
Ex Typographia Jo: Francisci Paci.

Superiorum permissu.

100

3

Dominica II. post Epiphaniam.

O F F I C I U M

SS. NOMINIS JESU.

Duplex Secunda Classis.

Juxta Decretum Sac. Rituum Congregationis die 29. Novembris 1721.

AD VESPERAS. . . *Antiphona.*

OMnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.

Psalms. Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi.*

Psalms. Credidi.

Antiphona. Sanctum, & terribile nomen ejus; initium sapientiæ timor Domini.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo JESU meo.

Antiph. A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

Antiph. Sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Capitulum. . . . *Phil. 2.*

FRatres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis; propter quod, & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine JESU omne genuflectatur.

Hymnus.

JESU dulcis memoria,
Dans vera cordi gaudia:

A 2

Se

Sed super mel , & omnia
Ejus dulcis præsentia .

• Nil canitur suavius ,
Nil auditur jucundius ,
Nil cogitatur dulcius ,
Quàm JESUS Dei Filius ,
JESU , spes pœnitentibus ,
Quàm pius es petentibus !
Quàm bonus te quærèntibus !
Sed quid invenientibus ?
Nec lingua valet dicere ,
Nec littera exprimere ;
Expertus potest credere ,
Quid sit JESUM diligere .
Sis , JESU , nostrum gaudium ,
Qui es futurus præmium ;
Sit nostra in te gloria ,
Per cuncta semper sæcula . Amen .

• Sit nomen Domini benedictum , allel.
• Ex hoc nunc , & usque in sæculum ,
alleluja . *Ad Magnificat , Antiph.*

Fecit mihi magna , qui potens est , & san-
ctum nomen ejus , alleluja .

Oratio .

DEus , qui unigenitum Filium tuum
constituisti humani generis Salvato-
rem , & JESUM vocari jussisti : concede
propitius , ut ejus sanctum nomen ve-
neramur in terris , ejus quoque aspectu
perfruemur in cœlis . Per eundem Do-
minum nostrum .

Fit commemo. Domin. II. post Epiphaniam.

Ad

5

Ad Completor. & per Floras diei, in fin.
Hymn. dicitur: JESU, tibi sit gloria,
Qui natus es. de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Admirabile nomen IESU, quod est super
omne nomen, * Venite adoremus.
Psalms. Venite.

Hymnus.

JESU, Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis
Totus desiderabilis.

Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet charitas.

JESU, dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.

JESUM omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite;
JESUM ardentem quærite,
Et quærendo inardescite.

Te nostra, JESU, vox sonet,
Nostri te mores exprimant;
Te corda nostra diligant,
Et nunc, & in perpetuum. Amen.

In primo Nocturno, Antiph.

Domine Dominus noster, quàm admirabi-
le est nomen tuum in universa terra.

A 3

Psalms.

Psalms. 8.

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infantium, & lactentium perfectisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, gloria, & honore coronasti eum; * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas insuper & pecora campi.

Volucres cœli & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Gloria Patri, &c. .

Antiph. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. In nomine JESU omne genuflectatur, cœlestium, terrestrium, & infernorum.

Psalms. 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, & opera manuum ejus annunciat firmamentum.

Dies

7

Dies diei eructat verbum , * & nox nocti
indicat scientiam .

Non sunt loquelæ , neque sermones , *
quorum non audiantur voces eorum .

In omnem terram exivit sonus eorum : *
& in fines orbis terræ verba eorum .

In sole posuit tabernaculum suum , & ipse
tamquam sponsus procedens de thalamo
suo .

Exultavit ut gigas ad currendam viam , *
à summo cælo egressio ejus .

Et occursum ejus usque ad summum ejus , *
nec est qui se abscondat à calore ejus .

Lex Domini immaculata convertens ani-
mas : * testimonium Domini fidele , sa-
pientiam præstans parvulis .

Justitiæ Domini rectæ , letificantes corda ;
præceptum Domini lucidum illuminans
oculos .

Timor Domini sanctus permanens in sæ-
culum sæculi ; * judica Domini vera , ju-
stificata in semetipsa .

Desiderabilia super aurum , & lapidem
pretiosum multum : * & dulciora super
mel , & favum .

Exenim servus tuus custodit ea , * in cu-
stodiendis illis retributio multa .

Delicta quis intelligit ? ab occultis meis
munda me : * & ab alienis parce servo tuo .

Si mei non fuerint dominati , tunc imma-
culatus ero : * & emundabor à delicto ma-
ximo .¹

A 4

Et

Eterunt, ut complacent eloquia oris mei : & meditatio cordis mei in conspecto tuo semper .

Dñe adjutor meus , * & redemptor meus.

Gloria Patri , &c.

Antiph. In nomine JESU omne genuflexatur , cœlestium , terrestrium , & inferiorum .

Antiph. Confitemini Domino, & invocate nomen ejus , mementote quoniam excelsum est nomen ejus . *Psalms.* 23.

Domini est terra , & plenitudo ejus : * orbis terrarum , & universi , qui habitant in eo .

Quia ipse super maria fundavit eum : * & super flumina præparavit eum . .

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus & mundo corde , * qui non accepit in vano animam suam , nec juravit in dolo proximo suo .

Hic accipiet benedictionem à Domino : * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum , * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras , & elevamini portæ æternales , * & introibit Rex gloriæ .

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis & potens Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras , & elevamini portæ æternales , * & introibit Rex gloriæ.

Quis

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ . Gloria Patri, &c. *Antiph.* Confitemini Domino , & invocate nomen ejus, mementote, quoniam excelsum est nomen ejus .

℣. Propter nomen tuum , Domine , propitiaberis peccato meo .

℞. Multum est enim . Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine .

Benedictio. Benedictione perpetua.

De Actibus Apostolorum.

Lectio 1.

cap. 3.

Petrus autem, & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum, & Joannem incipientes introire in templum, rogabat, ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eam Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille itendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine JESU Christi Nazareni surge, & ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum. Et protinus consolidatæ sunt bases ejus, & plantæ, & exiliens stetit, & ambulabat: & intravit cum illis in templum

A 5

am-

ambulans, & exiliens, & laudans Deum .
 N. Ecce concipies , & paries Filium , &
 vocabis nomen ejus JESUM : * Ipse enim
 saluum faciet populum suum à peccatis
 eorum .

V. Vocatum est nomen ejus JESUS, quod
 vocatum est ab Angelo, priusquam in
 utero conciperetur . Ipse enim .

Benedictio . Unigenitus Dei Filius .

Leitio ii.

ET vidit omnis populus eum ambu-
 lantem , & laudantem Deum . Co-
 gnoscebant autem illum , quod ipse erat,
 qui ad eleemosynam sedebat, ad specio-
 sam portam templi , & impleti sunt stu-
 pore, & extasi in eo, quod contigerat illi.
 Cum teneret autem Petrum, & Joannem,
 cucurrit omnis populus ad eos ad porti-
 cum, quæ appellatur Salomonis, stupen-
 tes . Videns autem Petrus , respondit ad
 Populum : Viri Israelitæ, quid miramini
 in hoc, aut nos quid intuemini, quasi no-
 stra virtute, aut potestate fecerimus hunc
 ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac,
 & Deus Jacob , Deus patrum nostrorum
 glorificavit Filium suum JESUM , quem
 vos quidem tradidistis , & negastis ante
 faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos
 autem sanctum & justum negastis , &
 petistis virum homicidam donari vobis;
 Auctorem verò vitæ interfecistis , quem
 Deus suscitavit à mortuis, cujus nos testes

lu-

sumus . Et in fide nominis ejus hunc , quem vos vidistis & nostis , confirmavit nomen ejus : & fides , quæ per eum est , dedit integrâ sanitatem istam in conspectu omnium vestrum .

R. Benedictum est nomen tuum , Deus patrum nostrorum , qui cum iratus fueris , misericordiæ recordaberis : * Et in tempore tribulationis peccata dimittis .
V. Et benedictum nomen majestatis tuæ in æternum , qui facis mirabilia solus . Et in tempore . *Benedictio . Spiritus sancti .*

Lectio iii.

Cap. 4.

FActum est autem in crastinum , ut congregarentur Principes eorum , & seniores , & scribæ in Jerusalem , & Annas Princeps Sacerdotum , & Caiphas , & Joannes , & Alexander , & quotquot erant de genere sacerdotali , & statuentes eos in medio , interrogabant : In qua virtute , aut in quo nomine fecistis hoc vos ? Tunc repletus Spiritus sancto Petrus , dixit ad eos : Principes populi , & seniores , audite . Si nos hodie dijudicamur in beneficio hominis infirmi , in quo iste salvus factus est , notum sit omnibus vobis , & omni plebi Israel : quia in nomine Domini nostri JESU Christi Nazareni , quem vos crucifixistis , quem Deus suscitavit à mortuis in hoc iste istat coram vobis sanus . Hic est lapis , qui reprobatus est à vobis ædificantibus , qui factus est in caput anguli : &

A 6

non

non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

r. Laudabo nomen tuum assidue, * Et collaudabo illud in confessione.

y. Lætabor, & exultabo in te: psallam nomini tuo, Altissime.

Et collaudabo. Gloria Patri. Et collaudabo.

In secundo Nocturno, Antiph.

Memores erunt nominis tui, Domine, in omni generatione, & generationem.

Psalm. 44.

Erustavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est grãtia in labiis tuis. * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, & pulcritudine tua, * intende, prospere procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam; * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus Deus tuus oleo læti-

letitiae præ confortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cassia à vestimentis tuis, à domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam; & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus, vultum tuum depræcabantur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur Regi Virgines post eam: proxima ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia, & exultatione: adducentur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii, constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, in omni generatione, & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: & in sæculum sæculi. Gloria, &c.

Ant. Memores erunt nominis tui Domine, in omni generatione, & generationem.

Ant. Magnificatæ Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Psalms.

Deus noster refugium, & virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonnerunt, & turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt mōtes in fortitudine ejus. Fluminis impetus lætificat Civitatem Dei; * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manē dilucid.

Conturbatae sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confring. telum: * & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob. Gloria Patri, &c.

Antiph. Magnificate Dominum, mecum, & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Antiph. Omnes gentes quascunque fecisti venient, & adorabunt coram te Domine, & glo-

& glorificabunt nomen tuum.

Psalm. 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei. Memor ero Rahab, & Babylonis, * scientium me.

Ecce alienegenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundavit eam Altissimus?

Dñs narrabit in scripturis populorum, & principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium, * habitatio est in te, Gloria Patri, &c.

Antiph. Omnes gentes quascunque fecisti veniant, & adorabunt coram te Domine; & glorificabunt nomen tuum.

✠. Propter gloriam nominis tui Domine libera nos.

R. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

Benedictio. Deus Pater.

Sermo S. Bernardi Abatis.

Sermone 15. super Cant. circa medium.

Lectio iv.

Non otiosè Spiritus sanctus nomen sponsi oleo comparat, cum ita doceat, Sponsam ad Sponsum clamare: oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pas-

pascit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc & de Sponsi nomine. Lucet prædicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, & ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta, & tam subitâ fidei lux, nisi de prædicato nomine JESU? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum quibus illuminatis, & in lumine isto videntibus lumen, dicat meritò Paulus: Fuistis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino.

⁂ Sperent in te, qui noverunt nomen tuum: Quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

⁂ Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum. Quoniam. *Benedictio*. Christus perpetuæ.

Lectio v.

Hoc denique nomen coram Regibus, & Gentibus, & filiis Israel portare iustus est idem Apostolus; & portabat nomen, tanquam lumen. & illuminabat patriam, et clamabat ubique: Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis (sicut in die honestè ambulemus). Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum, annuntians in omni loco JESUM, & hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intu-

intuentium oculos, quando de ore Petri, tanquam fulgur egrediens, claudi unius corporales plantas solidavit, & bases, multosque spiritualiter cæcos illuminavit? Nūquid non ignem sparsit, cum ait In nomine JESU Christi Nazareni surge, & ambula?

2. Confiteamur nomini tuo magno, Quoniam terribile, & sanctum est.

3. Hi in curribus & hi in equis, nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam.

Benedictio. Ignem suis amoris.

LECTIO VI.

NEc tantum lux est nomen JESU, sed est & cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid æquè mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos, atque honestos, castas fovet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi JESUM, Si disputas, aut conferas, non sapit mihi, nisi senuerit ibi JESUS. JESUS mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est & medicina Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor ejus JESUS, & inde saliat in os. Et ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? currit insuper ad laqueum mortis

tis desperando? Nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

R. Latentur omnes, qui sperant in te Domine in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum.

V. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. Qui. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Antip. Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annunciate de die in diem salutare ejus. *Psalm. 95.*

CAntate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Dño, & benedicite nomini ejus: * annunciate de die in diem salutare ejus.

Annunciate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes diligentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.

Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Dño patriæ gentium, afferte Domino gloriam, & honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorare Domino in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dici-

dicite in gentibus, quia Dñs regnavit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non
commovebitur: * judicabit populos in
æquitate.

Lætentur cœli, & exultet terra, commo-
veatur mare, & plenitudo ejus: gaudebunt
campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum
a facie Domini, quia venit: * quoniam
venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, & popu-
los in veritate sua. Gloria Patri, &c.

Ant. Cantate Dño, & benedicite nomini
ejus: * annunciate de die in die salutare
ejus?

An. Secundum nomen tuum Deus, sic &
laus tua in fines terræ: justitia plena est
dextera tua.

Psalms. 96.

Dominus regnavit, exultet terra: *
lætentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justi-
tia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, & inflamma-
bit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vi-
dit, & commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt à facie Do-
mini: * à facie Domini omnis terra.

Annunciaverunt cœli justitiam ejus, * &
viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant scul-
pti-

ptilia : * & qui gloriantur in simulacris suis .

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audit, & lætata est Sion .

Et exultaverunt filiæ Judæ : * propter judicia tua Domine .

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos .

Qui diligitis Dominum , odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum , de manu peccatoris liberabit eos .

Lux orta est justo , * & rectis corde lætitia .

Lætamini justī in Domino , * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus .

Gloria Patri, &c.

Antiph. Secundū nomen tuum Deus ; sic & laus tua in fines terræ : justitia plena est dextera tua .

Antiph. Cantate Deo , psalmum dicite nomini ejus : iter facite ei , qui ascendit super occasum Dominus nomen illi .

Psal. 97.

CAntate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit .

Salvavit sibi dextera ejus : * & brachium sanctum ejus .

Notum fecit Dominus salutare suum ; * in conspectu gentium revelavit justitiam suam .

Recordatus est misericordiæ suæ , & veritatis suæ domui Israel .

Vi-

Viderunt omnes termini terræ, * salutare
Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, &
exultate, & psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara,
& voce psalmi: * in tubis ductilibus, &
voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: *
moveatur mare, & plenitudo ejus; orbis
terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes
exultabunt à conspectu Domini: * quo-
niam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * &
populos in æquitate. Gloria Patri, &c.

Antiph. Cantate Deo, psalmum dicite no-
mini ejus; iter facite ei, qui ascendit su-
per occasum, Dominus nomen illi..

V. Afferte Domino gloriam, & honorem.

R. Afferte Domino gloriam nomini ejus.
Pater noster.

Absolutio. A vinculis:

Benedictio. Evangelica lectio, &c.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 2. b

IN illo tempore; Postquam consummati
sunt dies octo, ut circumcideretur puer,
vocatū est nomen ejus JESUS. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Sermo 1. de Circumcisione.

Magnum & mirabile Sacramentum.
Circumciditur puer, & vocatur
JE-

JESUS. Quid sibi vult ista connexio ? Circumcisio nempe magis salvandi, quàm Salvatoris esse videtur; & Salvatorem circumcidere potius decet, quàm circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei & hominum, qui ab ipso nativitatis suæ exordio divinis humana sociat, ima summis. Nas citur ex muliere, sed cui specunditatis fructus sic accedat, ut non decadat flos virginitatis. Pannis involvitur, sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in præsepio; sed proditur radiante stella de cœlo. Sic & circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis: & nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tamquam verus Abrahæ filius; **JESUS** vocatur tamquam Filius Dei.

✠. Tribulationem, & dolorem inveni: ✠
Et nomen Domini invocavi.

✠. Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi, & adjutus sum. Et nomen Domini invocavi.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio viii.

NEquè enim ad instar priorum meus iste **JESUS** nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cœlitus siquidem inditum nomine Evangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi
pro-

profunditatem: Postquam natus est JESUS. JESUS vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippe & Angeli Salvator, & hominis; sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est ait, nomen ejus JESUS, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbum: & ipsum, quod in Propheta abbreviatum, manifestius in Evangelio legitur, caro factum.

⁂. Et expectabo nomen tuum Domine: Quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

⁂. Ut confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Benedictio. Ad societatem.

Lect. ix. de Homil. Dom. II. post Epiphaniam.

A D L A U D E S.

& per Horas Antiph.

Oleum effusum nomen tuum, ideo adolescentulæ dilexerunt te.

Psalms. Dominus regnavit. cum reliq. de Dominica, ut in Psalterio.

Antiph. Scitote, quia Dominus ipse est Deus, cujus nomen in æternum.

Antiph. Sitivit anima mea ad nomen sanctum tuum Domine.

Antiph. Benedictum nomen gloriæ tuæ
san-

sanctum, & laudabile, & superexaltatum
in sæcula.

Antiph. Juvenes, & virgines, senes cum
junioribus laudate nomen Domini, quia
exaltatum est nomen ejus solius.

Capitulum.

Philip 2.

FRatres, Christus humiliavit semeti-
psum, factus obediens usq; ad mor-
tem, mortem autem crucis; propter quod
& Deus exaltavit illum, & donavit illi
nomen, quod est super omne nomen: ut
in nomine JESU omne genuflectatur.

Hymnus.

JESU, decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.
Qui te gustant, esuriunt,
Qui bibunt, adhuc sitiunt;
Desiderare nesciunt,
Nisi JESUM, quem diligunt.
O JESU mi dulcissime,
Spes suspirantis animæ!
Te quærunt piæ lacrymæ,
Te clamor mentis intimæ.
Mare nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.
JESU, flos Matris Virginis,
Amor nostræ dulcedinis,
Tibi laus, honor nōminis,

Re.

Regnum be atitudinis. Amen.

✠. Adjutorium nostrum in nomine Dñi.

✠. Qui fecit cælum, & terram.

Ad Benedictus. Antiphona.

Dedit se, ut liberaret populum, & acquireret sibi nomen æternum, Alleluja.

Oratio.

DEus, qui unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & JESUM vocari jussisti: concede propitius, ut cujus sanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruemur in cœlis. Per eundem Dñm.

Postea fit comm. Dom. II. post Epiphaniam.

Ad Primam, ✠. breve. Christe fili.

✠. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Scitote.

Cap. Fratres, Christus humiliavit.

✠. *Breve. Sit nomen Domini benedictum.*

Alleluja, alleluja. Sit nomen.

✠. Ex hoc nunc & usque in sæculum, Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Sit.

✠. Afferte Domino gloriam, & honorem, Alleluja.

✠. Afferte Domino gloriam nomini ejus, Alleluja. *Ad Sextam, Antiph. Sit vite.*

Capitulum. Philip. 2.

IN nomine JESUS omne genuflectatur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus JESU Christus in gloria est Dei Patris.

✠. *or.* Afferte Domino gloriam, & honorem.

B

rem.

rem, * Alleluja, alleluja, Afferte :

℣. Afferte Domino gloriam nomini ejus, Alleluja, alleluja. Gloria. Afferte.

℣. Magnifica te Dominum mecum, Allel.
℞. Et exaltemus nomen ejus in idipsum, Alleluja.

Ad Nonam, Antih. Juvenes & virgines.

Capitulum.

Col. 3.

OMne, quodcumque facitis, in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini JESV Christi facite, gratias agentes Deo, & Patri per ipsum.

℞. *breve.* Magnificate Dominum mecum, * Alleluja, Alleluja. Magnificate.

℣. Et exaltemus nomen ejus in idipsum, Alleluja, Alleluja. Gloria. Magnificate.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini, Alleluja.

℞. Qui fecit cœlum, & terram, Alleluja.

In II. Vesperis omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnificat, Antiph.

Vocabis nomen ejus JESVM; ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum, Alleluja.

Oratio.

DEus, qui Unigenitum Filium tuum Constituisti humani generis Salvatorem, & JESVM vocari jussisti: concede propitius, ut cujus sanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in cœlis. Per eundem Dominum.

Deinde sit comm. Dom. II. post Epiphaniam.

Die

Die XXVIII. Januarii.

I N F E S T O

S. J U L I A N I

EPISCOPI, ET CONFESSORIS.

Semiduplex ad libitum.

In omnibus Regnis, ac Dominis Catholico Hispaniarum Regi subjectis recitandum die 28. Jan. Fetto ejusdem Sancti.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

Orario.

EXcita, quæsumus Domine in populo tuo Spiritum Charitatis, quo Beatum Julianum Pontificem tuum replere dignatus es: & concede, ut cujus festivitatem celebramus, per ejus ad te exempla gradiamur: Per Dom.

Lectiones 1. Noct. de Scrip. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iii.

Julianus Ecclesiæ Conchenſis Episcopus, Burgis piis, & honestis Parentibus natus est. Ejus ortum præclara ipsius Sanctitatis, & Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt. Nam aded formosus, & pulcher in lucem editus est, ut omnes intuentes os ejus celesti quidam fulgore perfusum admirarentur: Multo magis verò tum Puer grandior palam super fontem Baptismatem tamdiu visus est, Mitra, & Baculo Episcopi.

B 2

copa-

copalibus insigniis ornatus, dum adstantes admonuit ut Infanti Juliani nomen imponeret. Postea, piè Sanctèque educatus, liberalibusque disciplinis apprime eruditus, Theologiæ operam dedit, in quâ plurimum profecit. Itaque probatæ vitæ exemplo, & Divini verbi prædicatione toti Hispaniæ mirandum in modum profuit. Quare ab Alphonso. Nono Castellæ Rege Episcopale manus suscipere coactus est: quod summa cum laude obiit.

2. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

3. Nihil proficiet inimicus in eo: & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio 2.

VErè Pater Pauperum fuit, quippè, qui egentium, viduarum, ac pupillorum inopiam pecunia, & aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiæ suæ tum sublevandis miseris, tum instaurandis, ornandisque Templis insumpsit; ipse tenui victu contentus quam laborem manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat, cujus vi paterna charitate ardens, multa, & magna pro salute Populi à Deo impetravit. Quorum illa imprimis illustria, cum aliquando tota Provincia rei frumentariæ laboraret inopia: nec quidquam amplius in Episcopatus

tus borreis superesset, Populi calamitatem miseratus preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad Aedes Sancti Episcopi à permultis jumentis comportatum est: quæ deposito onere evanuerunt. Cumque itèmdir in populum lues grasseretur: Sancti Episcopi Oratione sedata est. Multos quoque variis insanabilium morborum generibus affectus in sanitatem restituit.

ix. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: • Manus enim mea auxiliabitur ei.

v. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Super gregem suum tamquam bonus, & sedulus Pastor diligentissimè vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & oves pascens verbo vitæ, cibum cuique tribuens pro capto congruentem. Corpus suum jejuniis, & vigiliis assiduè castigans, seipsum bonorum operum exemplar in omnibus præbuit. Denique cum annos fere octoginta maxima cum Sanctitate vixisset, plenus dierum, atque virtutum in senectute bona migravit ad Dominum. Quinto kalendas Februarii anno millesimo ducentesimo octavo, & honorificè in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna Populi veneratione colitur. Anno post-

modum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone X. Pont. Max. Corpus ejus è Sacello, ubi multos jacuerat annos, effolsum, ad locum propè Aram magnifice exornatum tertio Idus Aprilis solemnè pompa, ac maxima celebritate translatum est Commemorationis ejus quoque festivitas Nonis Septembris ex Julii Tertii Summi Pont. concessione recolitur.

R. Ille est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinæ ejus repleta est; Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ille est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna, Ipse Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homil. in Evang. Homo peregre, ut in communi.

Missæ Statuit.

Die x. Februarii

I N F E S T O
S. S C H O L A S T I C Æ
V I R G I N I S.
D U P L E X.

Oratio.

DELLIS, qui Animam B. Virginis tuæ Scholasticæ, ad ostendendam innocentiae viam, in Columbæ specie Cœlum penetrare fecisti; da nobis ejus meritis, &
præ-

precibus ita innocenter vivere, ut ad æterna mereamur gaudia pervenire . Per Dominum.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro secundo Dialogorum S. Gregorii Papa. Cap. 33.

Leſtio iv.

Scholastica Venerabilis Patris Benedicti Soror , omnipotenti Domino ab ipso infantie tempore dedicata ; ad eum semel per annum venire consueverat ; ad quam Vir Dei non longè extra januam in possessione Monasterii descendebat . Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum Discipulis venerabilis ejus descendit Frater , qui totum diem in Dei laudibus , sacrisque colloquiis ducentes , incumbentibus jam noctis tenebris , simul acceperunt cibum . Cumque adhuc ad mensam sederent , & inter sacra colloquia tardior se hora protraheret , eadem sanctimonialis femina Soror ejus eum rogavit , dicens : Quæso te , ut ista nocte me non deseras , ut usque mane de cœlestis vitæ gaudiis loquamur . Cui ille respondit : Quid est quod loqueris Soror ? manere extra cellam nullatenus possum . Tanta verò erat Cœli serenitas , ut nulla in aere nubes appareret . Sanctimonialis autem femina , cum verba Fratris negantis audivisset , insertas digitis manus super mensam posuit , & caput in mani-

bus omnipotentem Dominum rogaturā
declinavit. Cumque levaret de mensa ca-
put, tanta coruscationis, & tonitruū
virtus, tantaque inundatio pluviae eru-
pit, ut neque venerabilis Penedictus ne-
que Fratres, qui cum eo aderant; ex-
tra loci limen, quo confederant, pedem
movere potuerint.

Lectio v.

SANCTIMONIALIS quippè fœmina caput
in manibus declinans lacrimarum
fluvium in mensam fuderat, per quas se-
renitatem aeri ad pluviam traxit. Nec
pauld tardius post orationem inundatio
illa secuta est, sed tanta fuit convenien-
tia orationis, & inundationis, ut de men-
sa caput jam cum tonitruo levaret: qua-
tenus unum, idemque esset momentum,
& levaret caput, & pluviam deponere.
Tunc Vir Dei inter coruscōs, & toni-
truos, atque igentis pluviae inundationem,
videns se ad Monasterium non posse reme-
re, cœpit conqueri contristatus dicens.
Parcat tibi omnipotens Deus Soror, quid
est, quod fecisti? Cui illa respondit:
Ecce rogavi te, & audire me noluisti:
rogavi Deum meum, & audivit me:
modo ergo, si potes, egredere, & me
dimissa ad Monasterium recede. Ipse au-
tem exire extra tectum non valens, qui
remanere sponte noluit in loco, mansit
invitus. Sicque factum est, ut totam no-
ctem

etiam pervigilem ducerent, atque per sacra spiritualis uitæ colloquia, sese uicaria relatione satiarent.

Lectio vi.

Cumque die altero eadem venerabilis femina ad cellam propriam recessisset, Vir Dei ad Monasterium rediit. Cum, ecce, post triduum in cella consistens, elevatis in aëra oculis, vidit ejusdem Sororis suæ Animam de corpore egressam, in Columbæ specie Cæli secreta penetrare. Qui tantæ ejus gloriæ congaudent, Omnipotenti Deo in hymnis, & laudibus gratias reddidit, ejusque obitum Fratribus denunciavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad Monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

In Tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, de Commune Virginum.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, Lectio ix. erit de Homilia Ferie.

Die viii. Martii.

I N F E S T O

S. JOANNIS DE DEO
CONFESSORIS.

Et Ordinis Hospitalitatis Fundatoris.

D U P L E X.

Omnia de communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic assignantur.

O R A T I O.

DEus, qui beatum Joannem, tuo amore succensum, inter flammæ innoxium incendere fecisti, & per eum Ecclesiam tuam nova prole fecundasti: præsta ipsius suffragantibus meritis, ut igne Charitatis tuæ vitia nostra curentur, & remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de libro Ecclesiastici. Beatus vir de communi Confess. non Pontificis secundo loco.

IN II. NOCTURNO. *Lectio iv.*

Joannes de Deo ex Catholicis, piisque parentibus in Oppido Montis Majoris, junioris Regni Lusitaniæ natus, quam sublimiter in sortem domini fuerit electus, insuetus splendor super ejus Domo resurgens, tonitrusque ævis campani sua. Ipse em flus ab ipso ejus nativitatis tempore non obicura prædunciarunt. A laxiori vivendi rationi; Divina operante

te virtute revocatus, magnæ sanctitatis exhibere specimen cœpit, & ob auditam prædicationem verbi Dei, sic ad meliora se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid, perfectumque visus sic attigisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis poenitentia, suisque ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, à plebisque ceu demens graviter afflictus, in carcerem e mentibus destinatum conicitur. At Joannes cœlesti Charitate magis incensus, gemino atque amplo valetudinario ex priorum eleemosynas in Civitate Granatensi extructo, iactoque novi Ordinis fundamento, Ecclesiam nova prole fecundavit. Fratrum Hospitalitatis, infirmis præclaro animarum, corporumque profectu interventium, & longe, latèque per Orbem diffusorum.

¶. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus. tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. ¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAUPERIBUS, AGROTIS, quos propriis quantumque humeris donum deferabat, nulla re ad animæ, corporisque salutem proficua de erat, Effusa quoque extra no-

comium Charitate indigentibus mulieribus viduis, & præcipue virginibus periclitantibus clama alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam à proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cū autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium, Joannes impavidus profiliit in ignem, huc illuc discurrens, quousque tum infirmos, humeris exportatos, tam lectulos è fenestris projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammam jam immensum succrescentes versatus, exinde divinitus incolumis, universis civibus admirantibus, exivit in scola Charitatis docens, segniorem in eam fuisse ignem qui foris ufferat, quam qui intus accenderat.

¶ Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas Paradisi coronavit eum. ¶ Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad.

Leſtio vii

Multiplicati asperitatum genere demississima obedientia, extrema paupertate, orandi studio rerum divinarum contemplatione, ac in Beatam Virginem pietate mirificè excelluit, & lacrymarum sono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesiæ Sacramentis, ritè,

rite, sancteque relictus, viribus licet destitutus, propriis indutus vestibus è loculo surgens, ac provolutus in genua, manu, & corde Christum Dominum è Cruce pendentem perstringens, octavo Idus Martii; anno millesimo quingentesimo quinquagesimo obiit in oculo Domini, quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, & in eadem corporis constitutione sex circiter horas, quousque inde dimotus fuisset, tota Civitate inspectante, mirabiliter permansit odorem mire fragrantem diffundens. Quem ante, & post obitum plurimis miraculis clarum Alexander Octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum reculit.

IV. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna Quia te. Gloria Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matth.

Lectio vii. Cap. 22. d.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei, & interrogavit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

He-

S Adduceis confusis ; Pharisei rursus ag-
grediuntur ; cumque quiescere oportet ,
decretare voluerunt ; & Legis peri-
tiam profitentem præmittunt , non dis-
cere , sed tentare cupientes ; ac ita inter-
rogant ; Quodnam primum mandatum
in Lege sit ? Nam cum primum illud sit.
Diliges Dominum Deum tuum : putan-
tes causas sibi allaturum ad mandatum
corrigendum , aliquid addendo , quoniam
Deum se faciebat , hoc modo interrogant :
Quid igitur Christus ? Ut ostendat idcir-
co ad hæc eos devenisse ; quia nulla in
eis Charitas , sed invidia & vere tabesce-
rent : Diliges , inquit , Dominum Deum
tuum , hoc primum , & magnum manda-
tum est . Secundum autem simile huic : Di-
liges proximum tuum sicut teipsum .

¶ Ille est , qui ante Deum magnas vir-
tutes operatus est , & de omni corde suo
laudavit Dominum : Ipse intercedat pro
peccatis omnium populorum . ¶ Ecce ho-
mo sine querela , verus Dei cultor , ab-
stinens se ab omni opere malo , & perma-
nens in innocentia sua . Ipse intercedat .

Lectio viii.

Quamobrem simile est huic ? quoniam
hoc illud inducit , & ab alio rursus
munitur . Quicumque enim malè agit ,
odio habet lucem . Et rursus : Dixit in-
sipientis in corde suo : Non est Deus . Dein-
de

de sequitur, Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum. Radix omnium malorum avaritia est: quā quidam appetentes, erraverunt à fide. Et qui diligit, mandata mea servabit, quorū caput, & radix est. Diliges Dominum Deū tuum, & proximum tuum sicut teipsum.

¶. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ¶. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos, Gloria Patri. Et vos.

*Si hoc festum venerit in Quadragesima a
nova Lectio legitur de Homilia Feriæ occu-
rentis, & de ea fit commemoratio.*

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum est; nam si diligis me, d Petre inquit, pasce oves meas, si etiam dilectio proximi facit, ut mandata custodias, merito ait, in his totam Legem, & Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plus docuit, quam tentantes petebant, si in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam, non valde quam primum inferius, sponte attulit: secundum enim est primo simile. Ita occultè insinuavit, odio illos ad querendum incitari. Caritas enim, inquit, non amplatur. Te Deum, &c. Die

OFFICIUM
SANCTI JOSEPH
 SPONSI B. M. V. CONFESSORIS..
 DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS..

Antiphona..

Jacob autem genuit Joseph Virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus..

Psalms: Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultimi. Psalmus:

Laudate Dominum omnes gentes.

Antiph. Missus est Angelus Gabriel à Deo ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de Domo David, & nomen Virginis Maria..

Antiph. Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto.

Antiph. Joseph Vir ejus, cum esset iustus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.

Antiph. Angelus Domini apparuit Joseph dicens: Joseph fili David noli timere accipere Mariam Conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est: pariet autem filium, & vocabis nomen Jesum.

Capitulum Prov. 28. & 27.

Vir fidelis multum laudabitur: Et qui Custos est Domini sui, glorificabitur.

Hy

Hymnus.

TE Joseph, celebrent agmina cœlitum,
 Te cuncti resonent Christiadū Chori.
 Qui clarus meritis junctus es inclytæ
 Casto fœdere Virgini.

Almo cum tumidam germine conjugem.
 Admirans, dubio tangeris anxius,
 Afflatu superi flaminis Angelus.

Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum stringis, ad exteras
 Ægypti profugum tu sequeris plagas,
 Amissum, solymis quæris, & invenis
 Miscens gaudia fletibus.

Post mortem reliquos mors pia consecrat
 Palmamq; emeritos gloria suscipit,
 Tu vivens superis pars fruëris Deo.
 Mira forte beatior.

Nobis summa Trias, parce precantibus,
 Da Joseph meritis sidera scandere:
 Ut tandem liceat, nos tibi perpetim,
 Gratum promere canticum. Amen.

✠. Constituit eum Dominum domus suæ.
 ✠. Et Principem omnis possessionis suæ.

Ad Magnificat. Antiphona.

Exurgens Joseph à somno fecit, sicut
 præcepit ei Angelus Domini, & accepit
 Conjugem suam.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, que-
 sumus Domine meritis adjuvemur: ut
 quod possibilitas nostra non obtinet, ejus
 nobis intercessione donetur. Qui vivis, &c.

Si.

Si celebretur in Quadragesima fit commemoratio feriae.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Christum Dei filium, qui putari dignatus est filius Joseph: venite adoremus.
Psalms. Venite exultemus.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columenque mundi,
Quæ tibi læti canimus benignus,
Suscipe laudes.

Te sator rerum, statuit pudicæ
Virginis Sponsum, voluitque Verbi
Te Patrem dici, dedit, & ministrum
Esse salutis.

Te Redemptorem stabulo jacentem,
Quem Chorus vatum cecinit futurum;
Aspicias gaudens, humilisque natum
Numen adoras.

Rex Deus Regum Dominator Orbis,
Cujus adnutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur æther:
Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens superos honores,
Det tuis nobis meritis, beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Ascendit Joseph à Galilæa de Civitate Nazareth in Judæam in Civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, ut proficeretur cum Maria.
Psalms.

Psalms : Beatus *Vir* cum reliquis de
Communione Confess. non Pontif.

Antiph. Venerunt Pastores festinantes : &
invenierunt Mariam, & Joseph, & Infan-
tem positum in præsepio.

Psal. Quare fremuerunt.

Antiph. Ecce Angelus Domini apparuit in
somnia Joseph dicens Surge, & accipe Pue-
rum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum.

Psal. Domine quid multiplicati.

✱. Constitue eum Dominū Domus suæ.

✱. Et Principem omnis possessionis suæ.

De Libro Genesis.

Lectio. 1. Cap. 29.

Joseph igitur ductus est in Ægyptum,
emitque eum Putiphar Eunuchus Pha-
raonis. Principes Exercitus. Vir Ægy-
ptius, de manu Ismaelitarum, à quibus
perductus erat. Fuitque Dominus cum
eo, & erat Vir in cunctis prosperè agens:
habitavitque in domo Domini sui, qui
optimè noverat Dominum esse cum eo,
& omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in
manu illius. Invenitque Joseph gratiam
coram Domino suo, & ministrabat ei, à
quo præpositus omnibus gubernabat cre-
ditam sibi Domum, & universa, quæ ei
tradita fuerant: benedixitque Dominus
domui Ægyptii propter Joseph.

✱. Fuit Dominus cum Joseph, & dedit ei
gratiā in cōspēctū Principis carceris: Qui
tradidit in manu illius universos viētos:

✱. Quid.

V. Quidquid fiebat, sub ipso erat: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera ejus dirigebat. Qui tradidit in manu, &c.

Genes. Cap. 41. Lectio ij.

Placuit Pharaoni consilium Joseph, & cunctis Ministris ejus; Locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem Virum, qui Spiritu Dei plenus sit? dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit Tibi Deus, omnia; quæ locutus es, numquid sapientiores, & consimilem tui invenire poterō? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus Populus: obediet uno tantum Regni solio Te præcedam. **R.** Esuriēte Terra Ægypti clamavit populus ad Regem, alimenta petens: Quibus ille respondit: Ite ad Joseph, & quidquid vobis dixerit, facite.

V. Crescebat quotidie fames in omni terra, aperuitque Joseph universa horrea, & vendebat Ægyptijs. Ite ad Joseph, & quidquid, &c.

Genes. Cap. 41. Lectio iij.

Dixitque rursus Pharaon ad Joseph; Ecce constitui Te super universam Terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus: Vestivitque eum Stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super Currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & præpositum esse scirent, universæ Terræ Ægypti. Dixitque Rex ad

Jo-

Joseph : Ego sum Pharao : absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni Terra Ægypti.

ry. Fecit me Dominus quasi Patrem Regis, & Dominum universæ domus ejus: nolite pauere; * Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.

v. Venite ad me, ego dabo vobis omnia bona Ægypti, & comedetis medullam terræ. Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Gloria Patri. Pro salute enim vestra, &c.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona.

Confurgens Joseph accepit Puerum, & Matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum, & erat ibi usque ad obitum Herodis. *Psal.* Cum invocarem.

Antiph. Defuncto Herode Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto dicens: Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & vade in Terram Israel: Defuncti sunt enim, qui querebant animam Pueri.

Psal. Verba mea.

Antiph. Accepit Joseph puerum, & Matrem ejus, & venit in Terra Israel.

Psal. Domine Dominus noster.

v. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

ry. Gloriam, & magnam decorem impones super eum.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super Missus, propè finem.

Le.

Lectio iv.

Quilibet, & qualis homo fuerit; beatus Joseph, conice ex appellatione, qua, licet dispensatoria, meruit honorari adeo, ut Pater Dei, & dictus & creditus sit: conice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubitas interpretari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto, & cito ipse istum non solum vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniam adeptum, innocentiam assecutum, & gratiam.

ix. Ascendit Joseph à Galilea de Civitate Nazareth in Judæam, in Civitatem David, quæ vocatur Bethlehem: * Eo quod esset de domo, & familia David.

x. Ut proficetur cum Maria desponsata sibi uxore. Eo quod esset.

Lectio v.

Siquidem ille Joseph, fraterna ex invidia venditus, & ductus in Ægyptum, Christi venditionem præfiguravit: ille Joseph, Herodianam invidiam fugiens, Christum in Ægyptum portavit. Ille domino suo fidem servans, domine noluit commisceri: iste Dominam suam Domini sui matrem virginem agnoscens, & ipse continens, fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in mysteriis somniorum: isti datum est conscium fieri, atque participem celestium sacramentorum.

xi. Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus

ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam Tibi.

¶. Ut adimpleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Et esto.

Lectio vj.

Ille frumenta servavit non sibi, sed omni populo: iste panem vivum è cælo servandum accepit tam sibi; quam toti mundo. Non est dubium: quin bonus, & fidelis homo fuerit iste Joseph, cui mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus, & prudens, quem constituit Dominus suæ matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadiutorem fidissimum.

¶. Cum inducerent puerum Jesum Parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo; * Accepit eum Simeon in ulnas suas, & benedixit Deum.

¶. Et erat Pater ejus, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Accepit eum. Gloria Patri. Accepit eum.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Audiens Joseph, quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illud ire.

Psal. Domine quis habitabit.

Antiph. Admonitus in somnis Joseph secessit in partes Galilæe; & veniens habitavit in Civitate, quæ vocatur Nazareth: ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas:

tas: Quoniam Nazareus vocabitur.

Psal. Domine in virtute tua.

Antiph. Erat pater Jesu, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Simeon.

Psal. Domini est terra.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℞. Et florebit in æternum ante Dominum.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. i.

Cum esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Quare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph origo Mariæ monstraretur: secundò, ne lapidaretur à Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium: Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur à desponsata conceptus sit: ut partus, inquiens, ejus cælaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

℞. Dixit Mater Jesu ad illum: Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

℣. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis: nesciebatis quia in his; quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Ecce Pater tuus?

Le.

Leſſio viij.

ANtequam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa eſt, niſi à Joſeph, qui penè licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur: Antequam convenirent: non ſequitur ut poſtea convenerint: ſed Scriptura quod factum non ſit oſtendit.

ꝑ. Descendit Jeſus cum eis, & venit Nazareth: * Et erat ſubditus illis.

ꝛ. Proſiciebat ſapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines. Et erat ſubditus illis. Gloria Patri. Et erat.

Nona leſſio dicitur de Homilia feria occurrentis, ſi celebretur in Quadrageſima, & de ea fit commemoratio in Laudibus.

Leſſio ix.

Joſeph autem vir ejus cùm eſſet juſtus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur: & in lege præceptum eſt, non ſolùm reos, ſed & conſcios criminum obnoxios eſſe peccati; quomodò Joſeph, cùm crimen celaret uxoris, juſtus ſcribitur? Sed hoc teſtimonium Mariæ eſt, quòd Joſeph ſciens illius caſtitem, & admirans quod evenerat celat, ſilentio, cujus myſterium nſciebat. Te Deum.

A D L A U D E S,

Et per Horas. Antiphona.

IBant parentes Jeſu per omnes annos
C Je-

Jerusalem in die solemni Paschæ.

Psal. Dominus regnavit : *cum reliquis.*

Antiph. Cùm redirent, remansit Puer Jesus, in Jerusalem, & non cognoverunt parentes ejus.

Antiph. Non inveniētes Jesum, regressi sunt in Jerusalem requirentes eum : & post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem eos.

Antiph. Dixit Mater ejus ad illum : Fili quid fecisti nobis sic ? Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebarus te.

Antiph. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth, & erat subditis illis.

Capit. *Prov.* 28. & 27.

Vir fidelis multum laudabitur ; Et qui Custos est Domini sui, glorificabitur.

Hymnus.

Iste, quem læti colimus fideles.
Cujus excelsos canimus triumphos,
Hac die, Joseph, meruit perennis
Gaudia vitæ.

O nimis fœlix, nimis ò beatus,
Cujus extremam, vigiles, ad horam
Christus, & Virgo simul astiterunt
Ore sereno.

Nunc stygis victor laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore
Migrat æternas rutilisque cingit
Tempora fertis.

Ergò regnantem flagitemus omnes

Adſit

Adsit ut nobis, veniamque nostris
Obtinens culpis, tribuat supernæ.

Munera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honores
Trine, qui regnas, Deus; Et Coronas
Aureas servo tribuis fideli

Omne per æuum. Amen.

℣. Os iusti meditabitur sapientiam.

℣. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Ad Benedictus. Antiphona.

Ipse Jesus erat incipiens, quasi anno-
rum triginta, ut putabatur, filius Joseph.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsæ, que-
sumus Domine, meritis adjuvemur: ut
quod possibilitas nostra non obtinet, ejus
nobis intercessione donetur. Qui vivis &c.

A D T E R T I A M.

Antiph. Cum redirent.

Capitulum.

Uir fidelis, &c. *ut supra. ℣. breve.* Con-
stituit eum Dominum domus suæ: * Con-
stituit. ℣. Et principem omnis possessionis
suæ. Dominum domus suæ. Gloria Patri.
Constituit. ℣. Magna est gloria ejus in sa-
lutari tuo. ℣. Gloriam & magnum deco-
rem impones super eum.

A D S E X T A M.

Antiph. Non inveniētes.

Capitulum.

Eccles. 45.

Dilectus Deo, & hominibus, cujus me-
moriam in benedictione est. In fide,

C 2

& le-

& lenitate ipsius Sanctum fecit illum , & elegit eum ex omni carne.

ry. breve. Magna est gloria ejus in salutari tuo: * Magna est. *v.* Gloriam, & magnum decorem impones super eum . In salutari tuo. Gloria Patri. Magna est.

ry. Justus germinabit , sicut lilium.

ry. Et florebit in æternum ante Dominum

A D N O N A M.

Antiphona, Descendit Jesus.

Capit. Sap. 10.

Profugum justum deduxit Sapientia per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei, & dedit illi scientiam Sanctorum, honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius.

ry. breve. Justus germinabit , sicut lilium: * Justus: *v.* Et florebit in æternum ante Dominum . Sicut lilium. Gloria Patri. Justus germinabit.

v. Plantatus in domo Domini.

ry. In atriis domus Dei nostri.

IN II. VESPERIS.

Ant. Ibant Parentes , &c. *ut in laudibus, Capitulum, & Hymnus, ut in primis Vesperis.*

v. Gloria, & divitiæ in domo ejus.

ry. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnificat Antiphona.

Ecce fidelis servus , & prudens , quem constituit Dominus super familiam suam ;

Ora

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis, &c. *ut supra.*

*Deinde fit commemoratio. S. Joachims
Patris B.M.V.*

Antiph. Laudemus Virum gloriosum in
generatione sua, quia benedictionem om-
nium gentium dedit illi Dñs, & testamen-
tum suum confirmavit super caput ejus.

V. Potens in terra erit semen ejus.

R. Generatio rectorum benedicetur.

Oratio.

DEUS, qui præ omnibus Sanctis tuis
Beatum Joachim Genetricis Filii tui
Patrem esse voluisti: concede quæsumus,
ut cujus festa veneramur, ejus quoque
perpetuò patrocinia sentiamus. Per eun-
dem Dominum, &c.

*Et si celebretur in quadragesima, fit
etiam commemoratio feria.*

Die 10. Aprilis.

I N F E S T O

SANCTI ISIDORI

EPISCOPI, ET CONFESSORIS.

D U P L E X.

*Omnia de Communi Conf. Pontificis præ-
ter ea, quæ hic ponuntur propria.*

AD MAGNIFICAT.

In utrisque Vesperis.

O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lu-
men, Beate Isidore, divinæ legis amā-
tor,

tor, deprecare pro nobis filium Dei :

Oratio .

DEus, qui populo tuo æternæ salutis Beatum Isidorum Ministrum tribuisti: præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in Cœlis. Per Dominum .

IN PRIMO NOCTURNO .

Lectioes, Sapientiam omnium antiquorum, *de Communi Doctor.*

IN II. NOCTURNO .

Lectio iv.

Isidorus natione Hispanus, Doctor egregius, ex nova Carthagine Severiano patre Provinciæ Duce natus, à Sanctis Episcopis Leandro Hispalensi, & Fulgentio Carthaginensi fratribus suis piè, & liberaliter educatus, Latinis, Græcis, & Hebraicis litteris, divinisque, & humanis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens hæresim Arianam, quæ gentem Gothorum Hispaniæ latissimè dominantem jam pridem invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut parùm abfuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo ad Hispalensem Cathedram invitatus quidem, sed urgente in primis Recaredo Rege, magnoque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem S. Gregorius Magnus, nedùm authoritate Apostolica

55
lica confirmasse, sed & electum transmissio-
de more pallio decorasse, quin etiam suū,
& Apostolicæ Sedis in universa Hispania
Vicarium constituisse perhibetur.
ꝛ. Inveni David.

Leſio v.

IN Episcopatu quantum fuerit constans,
humilis, patiens, misericors, in Chri-
stiana, & Ecclesiastica disciplina instauran-
da sollicitus, eaque verbo, & scriptis sta-
bilienda indefessus, atque omni demum
virtutum ornamento insignitus, nullius
lingua enarrare sufficeret Monastici quo-
que instituti per Hispaniam promotor, &
amplificator eximius plura construxit Mo-
nasteria, Collegia itidem ædificavit, ubi
studiis sacris, & lectionibus vacans, pluri-
mos discipulos, qui ad eum confluebant,
erudivit, quos inter Sancti Ildephonſus
Toletanus, & Braulio Gæſaraugustanus
Episcopi emicuerunt. Coacto Hispali Con-
cilio Acephalorum hæresim Hispaniæ jam
minitantem, acris, & eloquenti disputatio-
ne fregit, atque contrivit. Tantam apud
omnes sanctitatis, & doctrinæ famam ade-
ptus est, ut elapſo vix ab ejus obitu. sexto-
decimo anno universa Toletana synodo
duorum supra quinquaginta Episcoporum
plaudente, ipſoq; etiam S. Ildephonſo ſuf-
fragante, Doctor egregius Catholicæ Ec-
clesiæ novissimum decus, in sæculorum
fine doctissimus, & cum reyerentia nomi-

58
nandus appellari meruerit ; eumque S. Braulio non modo Gregorio Magno comparaverit, sed & erudiendæ Hispaniæ loco Jacobi Apostoli cœlitus datum esse censerit .

19. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Scripsit Isidorus libros Etimologiarum, & de Ecclesiasticis Officiis, aliosque, quamplurimos Christianæ, & Ecclesiasticæ disciplinæ aded. utiles, ut S. Leo Papa IV. ad Episcopos Britanniæ scribere non dubitaverit, sicut Hieronymi, & Augustini, ita Isidori Dicta retinenda esse, ubi contingerit in usitatum negotium, quod per Canones minimè definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiæ inter Canonicas Ecclesiæ leges relatæ conspiciuntur. Præfuit Concilio Toletano IV. omnium Hispaniæ celeberrimo. Denique cum ab Hispania Arianam hæresim eliminasset, morte sua, & Regni vastatione à Saracenorum armis publicè prænunciata, postquam quadraginta circiter annos suæ rexisset Ecclesiæ, Hispali migravit in Cœlum anno sexcentesimo trigelimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, & Florentinam sororem, ut ipse mandaverat, primò conditum, Ferdinandus I. Castellæ, & Legionis Rex ab Eneto Saraceno Hispali dominante magno pretio redemptum Legionem transtulit, & in ejus hono.

honorem Templum ædificatum est, ubi miraculis clarus, magna populi devotione colitur.

R. Iste est.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum

Matthæum.

cap. 8.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Episcopi.

Ex lib. 2. *Officiorum ad S. Fulgentium.*

cap. 5.

Qui in erudiendis, atque instituendis ad virtutem populis præerit, necesse est, ut in omnibus Sanctus sit, & in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse à peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subiectos arguere poterit, cum illi statim possit correctus, ingerere, ante doce te, quæ recta sunt? Primitus quippè se metipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, & doctrina, & opere provocet. Cui etiam scientia scripturarum necessaria est. Quia, si Episcopi tantum sancta sint vita, sibi soli prodest, sic vivens.

C 5

Por-

Porro si, & doctrina, & sermone fuerit eruditus, potest ceteros quoque instruere, & docere suos, & adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facile possunt simpliciū corda pervertere.
 R. Amavit eum Dominus.

Lectio viii.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis, & honestatis, plenus suavitatis, & gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiae, de disciplina justitiæ: unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem, scilicet, ut prænoscat quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ cæteris speciale officium est, scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere, nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ita humilitate pariter, & authoritate præesse debet, ut neq; per nimiam humilitatem suam subditum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tantò cautiùs erga commissos sibi quantò duriùs à Christo indagari formidet.

R. In medio Ecclesiæ aperuit.

Le-

Leſtio ix.

Tenebit quoq; illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam; ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda, & libera. Inter hæc oportebit cum sollicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas, ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta. In qua etiam hospitalitas ita erit præcipua, ut omnes cum benignitate, & charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant, hospes fui, & suscepistis me, quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum.

Te Deum laudamus.

Missæ de Communi Doctorem cum Credo.

Die XVI. Maii.

I N F E S T O

S. JOANNIS NEPOMUCENI MARTIRIS.

S E M I D U P L E X.

*In Regno Neap. assign. in perpet. Die 21.
ejusd. omnia de communi unius Mart.*

*Si non est expletum tempus Paschale, fit
Officium de communi Mart. temp. Pasch.
præter Orat. & Lectiones, quæ sequuntur.*

O R A T I O.

DEus, qui ob invictum Beati Joannis
Sacramentale silentium nova Ec-
clesiam tuam Martyrii coronam decorasti:
da nobis ejus intercessione, & exemplo
linguam cautè custodire; ac omnia po-
tius mala, quam animæ detrimentum,
in hoc seculo tolerare. Per Dominum.
nostrum &c.

In I. Nocturno Lectiones de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio i^a.

Joannes Nepomuci Bohemiæ Oppido
unde Nepomuceni cognomen duxit, à
Parentibus ætate proVectis, non sine fu-
turæ sanctitatis præfagio, flammis suprâ
nascentis domum mirabiliter collucenti-
bus, ortus est. Cum infans in gravem
morbum incidisset, Beatæ Virginis ope,
curatum Parentes referebant acceptum

è vi-

è vitæ periculo evasit incolumis. Egregia indole, piaque institutione, cælestibus indiciis obsequente, inter sanctas, religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam Ecclesiam frequenter, in Sacerdotibus ad Aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus literis ad humanitatem informatus; Pragæ vero, gravioribus disciplinis excultus, Philosophiæ, Theologiæ, Sacrorumque Canonum magisterium, & lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque à scientia Sanctorum ad lucra animarum ritè comparatus, ministerio verbi Dei se penitus ad-dixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, & revocandis in viam salutis errantibus eloquentia, & pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis cooptatus, mox sibi de-mandatam Evangelii, coram Rege Vvenceslao IV. prædicandi Provinciam suscepit; eo successu, ut Joannis suasu, multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit, Dignitates, Dei Servus, ne à Divini verbi præconio advocaretur, constantissimè recusavit.

Lectio v.

REgiis illum eleemosynis in pauperes erogandis præfectum Joanna Regina conscientiæ sibi moderatorem adscivit. Cum autem Vyenceslaus ab officio, in-
stitu-

sicutoque decessisset, atque in vitia præceps abriperetur; piæ autem conjugis obtestationes, & monita gravatè ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali iudicio Sacerdoti credita Reginæ arcana sibi à Joanne panderentur. At Dei Minister blanditiis primùm, tormentis deinde, & carceris squalore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Venceslai animum cum ab execrando proposito nec humana, nec Divina jura deterrerent, supremum agonem, quem instare sibi Athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscure prænunciavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, cœleste præsidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vesperi revertentem in privilegio Dominicæ Ascensionis, Rex e fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementius urgeret, & proximam in aquis, si oblucri pergeret submerfionem intenteret, Joannes in victa constantia terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

Lectio vi.

Sacrilegum facinus clam patratum, & Martyris gloriam insigne prodigium.

divi

divinitus patefecit. Ubi enim examine corpus secundo flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis supernatantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie mane Corpus elatum, Canonici deinde Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemnī pompa intulerunt, & sepulturæ mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipuè, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplius tercentos, in iuridica recognitione Corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, & vivida reperta est; quæ sexto post anno, Judicibus à Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, & suboscuro ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis ritè probatis Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus die decimanona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono, primum hunc Sacramentalis sigilli assertorem, Arcani fidem sanguine obsignantem, Sanctorum Martyrum Catalogo adscripsit.

In Miss. S. Jo: Nepomuceni.

DEus qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silentium, &c. *ut supra.*

SE-

S E C R E T A :

Per hæc tua , Domine , Sacra Myſteria illo nos charitatis igne accendamus , quo inclytus Martyr Joannes eadem peragendo fragrabat . Per Dominum noſtrum , &c.

P O S T C O M M U N I O .

Spiritum , Domine , fortitudinis hæc nobis tribuat menſa cœleſtis , quæ Beati Martiris tui Joannis pro Sacramenti honore , tentatam conſtantiam jugiter aluit ad victoriam . Per Dominum noſtrum , &c.

Die XVII. Maii.

I N F E S T O

S. PASCHALIS BAYLON

*Ordinis Minorum Diſcalceatorum Conf.
Duplex minus.*

*Omn. de Commu. Conf. non Pont. præter
Orat. & Leſt. ij. Noct.*

O R A T I O .

Deus , qui Beatum Paſchalem Confefſorem tuum mirifica erga corporis , & ſanguinis tui ſacra myſteria dilectione decoravi : concede propitiſſime , ut quam ille ex hoc Divino convivio ſpiritus percepit pinguedinem , eandem & nos percipere mereamur . Qui vivis , & regnas cum Deo Patre , &c.

*Lectiones I. noct. de ſcript. ecc. In
ſecundo Nocturno.*

Le

Lectio iv.

Paschalis Baylon, pauperibus, piisque parentibus in Oppido Turris Formosæ Seguntinæ Diœcesis in Aragonia natus, à teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cœlestium apprimè studiosam; pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodiam transegit: quam ille vivendi rationem idèd præcipuè diligebat, quod humilitati fovendæ, ac innocentiae conservandæ, in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu medicus, in oratione assiduus, tantaque apud cœvos, & socios florebat auctoritate, & gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens, & magister, maximo studio coleretur, ac amaretur: Beatus etiam tum à plerisque appellatus. Tu autem Domine.

iv. Honestum fecit illum Dominus, &c.

Lectio v.

Qui verò in sæculo, terra nempè deserta, & inaquosa, adèd feliciter adoleverat, ut flos convallium plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitæ severioris instituto, atque in Ordine Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorum coëptatus, exultavit,
ut

ut gigas, ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies, noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei, magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum, tanquam Seraphicæ perfectionis exemplar, ipsi quoque proveciores imitandum sibi proponerent Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans, ardua quæque, & abjecta domus ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, & exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitenter jugi maceratione afflictauit, atque in servitutem redegit. Spiritum vero assidua sui abnegatione ferventio rem in dies ad anteriora extendebat. Tu autem Domine.

R. Amavit eum Dominus, &c.

LECTIO. vi.

DEiparam Virginem, cujus clientellæ se ab ineunte ætate dicaverat, tanquam matrem, quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, difficile dictum est, quàm ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro, ad sacræ hostiæ elevationem bis oculos referavit, & clausit magnæ omnium, qui aderant, admi-

admiratione . Ejusdem veritatem inter hereticos publicè , palamque professus ; multa , & gravia ob eam causam perpeffus est , crebrò etiam ad necem petitus , sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus . Sæpè inter orandum omnibus destituebatur sensibus , dulcique languebat amoris deliquio : quo tempore cœlestem illam scientiam hausisse creditus est , qua homo rudis & illiteratus de mysteriis Fidei difficillimis respondere , atque aliquot etiam libros conscribere potuit . Denique meritis plenus , eadem , qua prædixerat , hora feliciter migravit ad Dominum . Anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo , sexto decimo Kalendas Junii ; eodem , quo natus fuerat , Festo Pentecostes recurrente ; annum agens secundum supra quinquagesimum . Quibus aliisque virtutibus insignem , ac miraculis tam in vita , quam post mortem clarum , Paulus V. Pontifex Maximus illum Beatum appellavit : Alexander autem VIII. Sanctorum Catalogo adscripsit . Tu autem Domine .

By. Iste homo perfecit omnia , &c.

In tertio Noct. Homil. in Ev. Sint lumbi vestri , ut in commun. Conf. non Pont. i. loc.

Si venerit hoc Festum in Fer. ij. vel iv. Rogat. Lect. i. Noctur. Justus , de dicto Commun. i. loco . & dicitur 9. Lect. de Homil.

nil. dicta Fer. ij. vel iv. cum commena-
te eis in Laud.

*Missa: Os justī, de eodem communi
Prima Orat. ut sup. & Missa dicitur jux-
ta Rit. temp. Paschal. si tunc celebrat. &
in ipsa non dic. Credo, nisi venerit infr.
Oct. Ascens. vel aliam Oct., secundum loca,
in quibus dictum Offic. & Miss. celebrat.*

Die XII. Junii.

I N F E S T O
S. J O A N N I S
A S. F E C U N D O
C O N F E S S O R I S.

Duplex Min.

*Omnia de Communi Conf. non Pontificis
brater ea quæ sequuntur.*

*In ii. Vesp. de S. Barnaba Apost. fit comm.
S. Joan. à S. Fecundo.*

*Antiph. Similabo eum viro sapienti, qui
edificavit Domum suam supra petram.*

*Ps. Amavit eum Dominus, & ornavit eum,
Ps. Stulam gloriæ induit eum.*

Oratio.

DEus auctor pacis, & amator charita-
tis, qui Beatum Joannem Confesso-
rē tuum mirifica diffidentes componēdi
gratia decorasti: ejus meritis, & intercel-
sione concede, ut in tua charitate firmati
nullis à te tentationibus separemur. Per
Dominum.

De

Deinde fit comm. SS. Basilid., & Sec. Martyr.

In primo Nocturno, lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Leſtio iv.

JOannem Sahaguni in Hispania nobili genere natum, parentes cum diu prole caruiſſent, piis operibus, & orationibus à Deo impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ ſanctitatis ſpecimen dedit: nam è loco ſuperiori ad ceteros pueros crebrò verba faciebat, quibus eos ad virtutem, & Dei cultum hortabatur, eorumque diſſidia componebat. In Patria Monachis Sancti Facundi Ordinis Sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur, dum iis operam daret, curavit Pater, ut Parochus, Eccleſiam adminiſtraret, quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adſcriptus, ob ſpectatam iplius probitatem intimus ei fuit, ab eoque Presbyter, & Canonicus factus, multis beneficiis auctus eſt. Sed relictà aula Episcopi, ut Deo quietius ſerviret omnibus Eccleſiæ proventibus abdicatis, ſe cuidam Sacello addixit, ubi ſacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur.

R. *Honestum fecit illum Dominus, &*
cu-

custodivit eum ab inimicis, & à seducto-
ribus tutavit illum, * Et dedit illi clarita-
tem æternam.

✠ *v.* Justum deduxit Dominus per vias
rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et
dedit.

Lectio v.

POSTEÀ studiorum causa Salmanticam
profectus, in celebre Collegium Divi
Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus
ita exercuit, ut simul optatis studiis in-
cumberet, & in sacris etiam concionibus
assiduè versaretur. Cùm verò in gravissi-
mum morbum incidisset arctioris discipli-
næ voto se obstrinxit, quod, ut redderet,
cum prius cuidam pauperi penè nudo ex
duabus, quas tantùm habebat vestes, me-
liorem dedisset, ad Cœnobium Sancti Au-
gustini severiori disciplina, tum maximè
florens, se contulit, in quo admissus obe-
dientia, animi demissione, vigiliis, ac ora-
tione provectiores anteibat. Triclinii cu-
ra cùm ipsi demandata esset, vini dolio-
rum ipso attingente omnibus Monachis
per annum abunde suffecit. Exacto tyro-
cinii anno, Præfeti jussu munus concio-
nandi suscepit. Salmanticæ id temporis
adeò cruentis factionibus divina humana-
que omnia permixta erant, ut singulis
propèmodum horis cædes fierent, & om-
nium ordinum, ac præsertim nobilium
sanguine non viæ solum, & fora, sed tem-
pla

pla etiam redundarent?

IV. Amavit eum Dominus , & ornavit eum , stolam gloriæ induit eum , * Et ad portas Paradisi coronavit eum .

V. Induit eum Dominus lorica[m] fidei , & ornavit eum . Et ad portas .

Lectio iv.

AT Joannes tum concionibus, tum privatis colloquiis Civium animos demulcens , ad tranquillitatem urbem reduxit . Virum Principem graviter offendit , quod illius in subditos sævitiam increpasset. Quia de causa Equites duos immisit , qui eum in itinere confoderent : jamque ad ipsum propinquaverant , cum stupore divinitus immisso , simul cum æquis immobiles steterunt , donec ad pedes Sancti viri provoluti sceleris veniam præcarentur. Ipse quoque Princeps repentino terrore percussus jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne , facti prænitens incolumitati redditus est . Factiosi etiam homines , cum eum fustibus peterent, brachiis diriguere, nec ante redditæ vires, quam delicti veniam præcarentur . Christum Dominum , dum Sacrum faceret, præsentem contueri, atque ex ipso Divinitatis fonte cœlestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere , ac futura raro eventu prælagire fræquens illi fuit. Fratr[is]q[ue] filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die prænuntiato,

&

& Ecclesiæ Sacramentis devotissime susceptis, extremum diem clausit. Multis ante, & post obitum miraculis gloriosus. Quibus ritè probatis Alexander Octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum ingredi in requiem meam. * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

Intertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papa in Evang. Sint lumbi vestri præcincti, ut in Communi Conf. non Pont.

Nona lectio SS. Mart. Basilidis, & socior. comm. in laud.

Missæ Os iusti, de Commun. prima Oratio prop. ut supra, secunda SS. Mart. in 2. Vesp. fit à cap. de S. Antonio de Padua cum eom. S. Joan. à S. Facundo.

Die XXV. Junii.

I N F E S T O

S. GUILIELMI

A B B A T I S

Fundatoris Benedictinæ Congregationis
Montis Virginis.

D U P L E X.

*Omnia de Communi Confess. non Pont. præ-
ter ea, quæ hic assignantur.*

*Lectiones primi Nocturni Iustus, de Communi
Lectio IV.*

Guilielmus Nobilibus Parētibus Ver-
cellis in Insubria natus, vix quar-
tumdecimum ætatis Annum expleverat,
cum miro quodā pietatis ardore flagrans,
Compostellanam peregrinationem ad ce-
leberrimum S. Jacobi Templum aggressus
est. Quod iter una amictus tunica, ac dup-
plici ferreo circulo præcinctus, nudisque
pedibus prosecutus, at perrima frigoris, &
estus, famis, & sitis summo cum vitæ di-
scrimine perpeßus est incommoda. Rever-
sus in Italiam, novam ad sanctum Do-
mini Sepulchrum peregrinationem molie-
tur: Sed quo minus propositum exequa-
tur, varia, atque gravissima intercedunt
impedimenta, divino nomine ad altiora,
& sanctiora religiosam Juvenis ipsolem
retrahente. Porro in Soliculo Monte be-
niam inter assiduas preces, vigilias, cha-
D me-

meunias, & jejunia commoratus, divina subnixus ope, cæco lumen restituit, cujus miraculi fama percrebescente, jam Guilielmus iterum Hierosolymam cogitat, & alacris se itineri committit.

Lectio v.

DEI autem monitu, qui eidem apparuit, à proposito revocatur, utilior, ac fructuosior apud Italos, quàm apud exteras Nationes futurus. Tum Monasteriũ in Virgiliani Montis cacumine, quod deindè Virginis est appellatum, loco aspero, & inaccesso miranda exædificat celeritate. Socios deindè Viros, & Religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam Evangelicis præceptis, & Consiliis summo perè accomodatam tum ceteris legibus ex Beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo, & Sanctissimæ Vitæ exemplis informat.

Lectio vi.

ALIIS deindè Monasteriis erectis, clarior in dies Guilielmi facta Sanctitas, multos ad eum undique Viros perducit, Sanctitatis odore, & Miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque, & immedicabili morbo laborantes, sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit; inter quæ illud non silentium, quod Muliercula ad ejus Castitatem

ten-

tentandam, à Rogerio Neapolis Rege missa, in ardentibus prunis, humi stratis illesum se volutavit. Qua rei novitate exterrita. Rogerio rem gestam illa refert: inde in summam Viri Dei Venerationem Rex adducitur. Demùm tempore sui obitus Regi aliisque prænuntiato, innumeris Virtutibus, & Miraculis clarus obdormivit in Domino Anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

In tertio Noct. Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri in Evangelium, Ecce nos reliquimus omnia.

Oratio.

DEus, qui infirmitati nostræ ad terendum salutis viam, in Sanctis Tuis exemplum, & præsidium collocasti, da Nobis, ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, & vestigia prosequamur. Per Dñm, &c.

Missæ Os Justæ.

Die XVI. Junii.

OFFICIUM B. M. V.

DE MONTE CARMELO

Dup. Maj. per Orbem ex Decr. S. R. C.

sub die 24. Sept. 1726.

Omnia ut in Offic. S. M. ad Nives die 5. Augusti, præter ea, quæ sequuntur.

Ad Magnificat Antiph.

Sancta Maria succurre miseris, juva.

D 2

pu -

pusillanimes, resove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam solemnem Commemorationem.

Oratio.

Deus, qui Beatissimæ semper Virginis, & Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti: concede propitius; ut cujus hodie Commemorationem solemni celebramus officio, ejus muniti præsidis, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Qui vivis.

IN. II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Cum sacra Pentecostes die Apostoli cœlitus afflati, variis linguis loquerentur, & in vetero augustissimo Jesu nomine, mira multa patrarent: viri plurimi (ut fertur) qui vestigiis sanctorum Prophetarum Eliæ, ac Elisei insisterant, & Joannis Baptistæ præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perfecta, atque probata, Evangelicam fidem confestim amplexati sunt, ac peculiari quodam affectu Beatissimam Virginem (cujus colloquiis, ac familiaritate feliciter frui potuere) adeo venerari cœperunt, ut primi omnium in eo Montis Carmeli loco, ubi Elias olim ascendente nebulam, Virginis typo insignem

signem conspexerat, eidem purissimæ Virgini Sacellum construxerint.

Lectio v.

AD novum ergo Sacellum sæpè quotidie convenientes, ritibus piis, præcationibus, ac laudibus, Beatissimam Virginem, velut singularem Ordinis tutelam colebant. Quamobrem Fratres Beatæ Mariæ de Monte Carmelo passim ab omnibus appellari cœperunt, eumque titulum Summi Pontifices non modò confirmarunt, sed & Indulgentias peculiaries. qui eo titulo, vel Ordinem, vel Fratres singulos nuncuparent, concessere. Nec vero nomenclaturam tantùm magnificentissima Virgo tribuit, & tutelam; verùm & insigne sacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit, ut cœlesti hac veste Ordo ille sacer dignosceretur; & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demum cum olim in Europa, Ordo esset ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione instarent, astitit Honorio novissimissima Virgo Maria, planèque iussit, ut Institutum, & homines benignè complecteretur.

Lectio vi.

Non in hoc tantum seculo Ordinem sibi tam acceptum multis prærogativis Beatissima Virgo insignivit; verùm & in alio (cum ubique: & potentia, &

miseriordia plurimum valeat] filios in
 Scapularis societatem relatos, qui absti-
 nentiam modicam, precesque paucas eis
 præscriptas frequentarunt, ac pro sui sta-
 tus ratione castitatem coluerunt; mater-
 no planè affectu, dum igne Purgatorii
 expiantur, solari, ac in cœlestem patriam
 obtentu suo quâtoctius piè creditur effere-
 re. Tot ergo tantisque beneficiis Ordo
 cumulatur, solemnem Beatissimæ Virgi-
 nis Commemorationem ritu perpetuo ad
 ejusdem Virginis gloriam quotannis ce-
 lebrandam instituit.

Ad Benedictus.

Antiph. Caput tuum, ut Carmelus, &
 comæ capitis tui, sicut purpura Regis
 victa canalibus. Allel.

Ad Magnificat.

Antiph. Gloria Libani data est ei, de-
 cor Carmeli, & Saron. Allel.

Do-

Dominica prima Octobris.

I N F E S T O

SS. ROSARII

B. M. VIRGINIS

Lectiones propriæ Secundi nocturni,
& Orationes Officii, & Missæ

*A Sac. Rituum Congregatione recognita
& approbata, & ab omnibus utriusque
sexus tam Sacularibus, quàm Regulari-
bus, qui ad horas Canonicas tenentur, in-
posterum recitanda.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio vi.

Cum Albigenſium hæreſis per Toloſa-
tium regionem impiè graſſaretur, at-
que altiùs in dies radices ageret; Sanctus
Dominicus, qui nuper Prædicatorum O-
rdinis fundamenta jecerat, ad eam con-
vellendam totus incubuit. Id, ut præſta-
ret validiùs: auxilium Beatæ Virginis,
cujus dignitas illis erroribus impudentis-
ſimè petebatur; cuique datum eſt cun-
ctas hæreſes interimere in univerſo Mun-
do, enixiſs. precibus imploravit: à qua
(ut memoriæ proditum eſt) cum moni-
tus eſſet, ut Roſarium Populiſ prædica-
ret, velut ſingulare adverſus hæreſes, ac
vitia præſidium; mirum eſt, quando men-
tis fervore, & quàm felici ſucceſſu injun-
ctum ſibi munus ſit executus; Eſt au-

D 4

tem

tem Rosarium certa prædicandi formula, qua quindecim Angelicarum Salutationum decades, oratione Dominica interjecta, distinguimus, & ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per Sanctum Dominicum promulgari, augeri que cœpit; quem ejusdem Institutorem, Authoremque fuisse Summi Pontifices, Apostolicis literis; passim affirmarunt. Tu autem &c.

Lectio v.

Innumerabiles porro fructus ex hac tam salutari institutione in Christianam Rempublicam dimanarunt, inter quos Victoria illa merito numeratus, quam Sanctissimus Pontifex Pius V., & ab eo inflammati Christiani Princeps apud Echinandas Insulas de Turcarum Tyranno potentissimo reportarunt. Nam, cum illa ipsa die ea Victoria relata sit, qua die Sanctissimi Rosarii Sodalitates per universum Orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent, iis precibus haud immerito referuntur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius Tertius decimus testatus esset; ut pro tam singulari beneficio Beatæ Virginis sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique Terrarum haberentur; in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Rosarii

sarii perennes gratiæ ubique Terrarum haberentur; in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Rosarii foret, prima quæque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuo celebrandum indixit: aliique Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii Sodalitatibus Indulgentias pæne innumeras concessere. Tu autem, &c.

Lectio vi.

Nuper verò Clemens Undecimus animo reputans insignem pariter Victoriæ anno millesimo septingentesimo decimo sexto in Hungariæ Regno à Carolo Sexto in Imperatorem Romanorum electo, de innumeris Turcarum copiis relata, eo die contigisse, quo Festum Dedicationis S. Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem semè tempore, quo Sanctissimi Rosarii Confratres publicam, solemneque supplicationem in Alma Urbe ingenti Populi concursu, magnaque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent; eam ob rem, Victoriæ illam, necnon liberatam paulò post eorundem Turcarum obsidione Concyrensem Insulam ejusdem Beatæ Virginis patrocinio piè censuit adscribendam. Quamobrem, ut hujus quoque tam insignis be-

neficii perennis semper, & memoria extaret, & gratia: Sanctissimi Rosarii Festum eadem die, eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universalem extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimus tertius in Breviario Romano novissime apponi iussit. Sanctissimi ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur, quæ toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos Hostes profligare dedit, ac perdere, infernos pariter superare concedat. Tu autem &c.

Oratio.

DEus, cujus Unigenitus, per Vitam Mortem, & Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit; Concede quæsumus, ut hæc mysteria Sanctissimo Beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur, quod continent; & quod promittunt, assequamur. Per eundem &c.

Secreta.

FAc nos quæsumus, Domine, his muneribus offerendis convenienter aptari, & per Sanctissimi Rosarii mysteria sic Vitam, Passionem, & Gloriam Unigeniti tui recolere, ut ejus digni promissionibus efficiamur. Per eundem &c.

Postcommunio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ, cujus Rosarium celebramus, quæsumus Domine,

mine, præcibus adjuvemur; ut, & my-
steriorum, quæ recolimus, virtus perci-
piatur, & Sacramentorum, quæ sumpsi-
mus, obtineatur effectus. Qui vivis &c.

Die 10. Octobris.

I N F E S T O
S. L U D O V I C I
B E R T R A N D I

Ordinis Prædicatorum Confessoris
non Pontificis.

PRO II. NOCTURNO.

Lectio j.

Ludovicus Bertlandus Valentia in
Hispania Tarraconensi, honestis,
piisque Parentibus natus, ab ipsa penè
infantia, sanctitatis, ac pœnitentæ ty-
rocinium inchoavit. Ex ipsa pueritia in-
terdum nuda cubabat humo, noctes sæpe
ducebat in somnes, ac in pietatis, & cha-
ritatis officia sedulus incumberebat. Mun-
di contemptu, ac Religiosæ vitæ ardore
succensus, Parentum artes, quibus eum
à sancto proposito demovere conabantur,
mira constantia superavit. Sui tandem
voti compos effectus, Prædicatorum Or-
dini nomen dedit, ubi brevi tantum pro-
fecit, ut vel provectoribus ipsis, quam-
vis Tyro fuerit exemplo. Em ista profes-
sione, mirum quot, & quantis virtutum
incrementis priorem vitæ rationem cu-

D 6

mu.

mulavit. Jejunis, flagellis ciliciis, vigiliisque carnem domans, mentem jugi orationis pabulo nutrebat, ex quo tantum internæ animi modestiæ, ac puritatis hauriebat, ut vel in ejus oculis, ac vultu appareret. Tu autem.

Lectio ij.

A Dhuc invenis Novitiorum præfectus, institutioni, eos ad omnem verbo & exemplo Sanctimoniam efformabat. Ad Occidentales Indos Evangelicus Prædicator missus, quamvis uno tantum Hispanico uteretur idiomate, cum tamen diversæ, atque inter se dissitæ Nationes, sua veluti loquentem lingua, singulæ audiebant, ex quibus innumeros ad Christianam fidem adduxit; ibique venenum non semel sibi à barbaris propinatum innocis hausit. Publicam vitiorum objurgationem, tamquam in se unum directam, Nobilis quidam vulturus, mortem Ludovico intemat, cum strictus in eum scopolus, in Crucifixi formam repente convertitur; Quo miraculo nefarius Aggressor permotus, ad Sancti Viri pedes provocatus, tanti facinoris veniam emissa deprecatur. Tu autem.

Lectio iij.

Humilitate, ac patientia insignis; illud identidem usurpabat, Domine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in æternum parcas, Prophetico afflatus.

tus spiritu, multa prædixit. Ignem signo Crucis extinxit, tempestatem sedavit, ferarum impetus cohibuit, Mortuis vitam, Cæcis visum, Claudis gressum, Surdis reddidit auditum. Tandem durioris pœnitentiæ laboribus fractus, in morbum incidit, Sacrisque Mysteriis ritè expiatus, migravit in Cœlum, septimo Idus Octobris, anno millesimo quingentesimo octogesimo primo, ætatis verò suæ quinquagesimo quinto. Quem multis etiam post obitum miraculis clarum, Paulus Quintus Beatorum, Clemens verò X. Sanctorum numero adscripsit. Ejus demum festum Alexander VIII. instante Rege Catholico ab universo ditionis ipsius Clero seculari, sub ritu duplici celebrandum decrevit, Sanctumque Confessorem novi Regni Granatensis Patronum Apostolica auctoritate declaravit. Tu autem.

Oratio.

DEus qui beatum Ludovicum Confessorem tuum per corporis mortificationem, & fidei præconium, Sanctorum gloriæ cœquasti; præsta, ut quod fide proſitemur, pietatis operibus jugiter impleamus. Per Dominum.

Die

Die xviii. Octobris.

I N F E S T O
S. E D U V I C I S
R. P O L O N I Æ V I D.

*Semid. de prac. in toto Orbe, ut ex
 Decr. S. R. C. sub die 27. Mart. 1706.*

Oratio.

Deus qui Beatam Eduvigem à seculi
 pompa ad humilem tuæ Crucis se-
 quelam toto corde transire docuisti con-
 cede, ut ejus meritis, & exemplo disca-
 mus perituras mundi calcare delicias, &
 in amplexu tuæ Crucis omnia nobis ad-
 versaria superare. Qui vivis, &c.

Die 25. Octobris.

I N F E S T O S A N C T O R U M
G A V I N I, P R O T H I
E T J A N V A R I I
 Martyrum Turritanorum.

D U P L E X.*Oratio.*

Deus, qui per Beatos Martyres tuos
 Gavinum, Prothum, & Januarium
 Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare di-
 gnatus es; concede nobis famulis tuis, ut
 quos Patronos veneramus in terris, in-
 tercessores habere mereamus in cœlis. Per
 Dominum, &c.

Le.

Lectio iv.

Prothus Sacerdos, & Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, & à Cajo Sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi, fidem Christi Turribus prædicabant. Deique gratia aspirante plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt: inter quos maximè enituit Gavius Romanus miles ex præclara (ut fertur) Sabellorum familia: qua de causa Barbari Præsidis jussu comprehensi, diuturno carcere macerati, in æquuleo suspensi, ferreis ungulis dilaniati, variisque tormentorum generibus vexati sunt, sed Deo protegente, illæsi ab illis evaserunt.

Lectio v.

Mox Prothus Præbýter in Herculis insulam, quæ, Linaria vulgò dicitur, tunc noxiis animalibus refertam, jubente Præside, deportatus fuit, ut à feris devoraretur; ubi cibo, atque omni humana ope penitus destitutus, multis calamitatibus vexatus fuit; Sed divinis laudibus intendens, ab eo, qui dat escam esurientibus, mirabiliter nutritus, hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes noxiæ feræ in ea insula, ac vicina Sardinia, usque in præsentem diem extinctæ omnino fuerint. At verò Januarius

rius junior donis, & blanditiis tentatus, ut à fide deficeret, in ejus confessione immobilis perseveravit. Quare præses novis eam tormentis simul cum Protho, quem ab exilio revocaverat, subjecit, & Gavino militi, virumque tradidit custodiendum. Porro Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, & aqua saluberrima ablutus, liberos illos dimisit, quod infantes eos, & sine causa victos diceret.

Lectio vi.

ID cum Tyranno innotuisset, suasionibus, & illecebris ad Idolorum cultum Gavinum revocare conatus est, quem in suscepta Religione constantissimum repertum, capitali sententiam puniti mandavit in Portu Balagai; Quo loco etiam Prothus, & Januarius, qui in Suburbano Turrium loco latentes, ab ipso Gavino in visu ad Martyrii palmam invitati fuerant, decollati sunt die vigesima quinta Octobris. Horum corpora, Tyranno imperante, in Mare projecta, mox ab Incolis Christianis juxta litus reperta, & in Ecclesia, magnificentissimè extructa, ac eorum nomine consecrata, collocata fuerunt, ubi à toto Sardiniae Regno, & præcipuè à Provincia Turritana, quæ in honorem Sancti Gavini, mense Octobris Sanctum Gavinum appellat, ingenti concursu, & Populi veneratione coluntur.

Die

Die ix. Novembris.

I N F E S T O

DEDICATIONIS BASILICÆ
SS. SALVATORIS

Verba addenda in fine vi. Lectionis

ii. Noct. ex Decr. C. R. C. sub die

13. Septembris 1726.

Eandem Ecclesiam incendiis, Varrationibus, Terræ insuper motibus disiectam, eversionemque, ac sedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam BENEDICTUS XIII. Pontifex maximus Ordinis Prædicatorum die vigesima Octava Aprilis Anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti ritu sollemni consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recitandam statuit.

Die X. Novembris.

I N F E S T O

S. ANDRÆ AVELLINI
CLERICI REGULARIS.

S E M I D U P L E X.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis primo loco, præter ea, quæ sequuntur.

O R A T I O.

Deus, qui in corde Beatæ Andræ Confessoris tui, per arduum quætidie

tidie in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te ascensiones dispoluit: concede nobis ipsius meritis, & intercessionibus, ita ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora semper exequens ad gloriæ tue fastigium feliciter perducamur.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Andreas Avellinus, d. ~~omnis~~ antea Lancellottus, apud Castrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipsa infantie primordie futuræ sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolescens ad litteras addiscendas paterna è domo egressus lubricam illius ætatis semitam inter bonorum artium studia ita peregit, ut sapientiæ incitum, quod est timor Domini, ob oculos potissimum habere nunquam prætermiserit: Cum egregia proinde forma eximium castitatis studium coniunxit, quo impudicas sæpè mulierum insidias elusit, interdum etiam apertam vim propulsavit. Clericali militiæ jampridem adscriptus Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret, ibique jurisprudentiæ lauream adeptus, atque intera ad sacerdotalem dignitatem evectus, causarum patrocinia in foro dumtaxat Ecclesiastico, proque privatis quibusdam personis juxta Sacrorum Canonum sanctiones

nes agere cœpit; Verùm cum aliquando inter causam agendam levi et mendacium excipisset, mox verò fortuita sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: Os quod mentitur occidit animam tanto ejus culpæ doloræ, ac pœnitentiæ correptus est, ut statim ab ejusmodi vitæ instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis se totum divino cultui, sacrisque ministeriis mancipavit, cumque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, sanctimonialium regimini à tunc existente Archiepiscopo Neapolitano Præfectus fuit. Quo in munere cum pravorum hominum odia subiisset, primo quidem intentæ sibi necis periculum declinavit, mox verò per Sicarium tribus in facie acceptis vulneribus injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans; ut inter Clericos Regulares adscriberetur suppliciter postulavit, votique compos factus, ob ingentem, quo æstuabat Crucis amorem, ut sibi Andræ nomen imponetur precibus impetravit.

Lectio v.

A Retioris itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maxime virtutis exercitationes incubuit, ad quas se se arduis etiam emissis votis obstrinxit, altero scilicet suæ ipsius voluntati jugiter obssistendi, altero verò in via Christianæ
per-

perfectiōnis semper ulterius progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, & in ea promovenda, cum aliis præfesset, studiosissimus fuit. Quicquid ab Instituti sui Officii, & Regulæ præscripto supererat temporis, orationi, & animarum salutis tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas, & prudentia enituit, vicos, & oppida Neapoli finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens iustrabat. Quam ardentem erga proximos sancti viri charitatem signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita Egri confessione domum rediret, ac pluvie, ventorumque vis prælucentem faciem extinxisset, non solum ipse cum sociis inter effusissimos imbes, nihil malefactus est, verum etiam inusitato splendore, è suo corpore mirabiles emicantem, sociis inter densissimas tenebras inter monstravit. Abstinencia, & patientia nec non abjectione, atque odio sui summo perè præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit, immo etiam pro interfectionibus opem, & misericordiam Judicum imploravit.

Lectio vi.

Puribus in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, & Placentiæ insti-

instituit. Illius operam S. Carolus Borromeus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore, & cultu prosequabatur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos cum divinas laudes persolveret, è regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroica virtutum exempla, Prophetiæ quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absentia, & futura prospexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram celebraturus in verbis illis tertio repetitis: Introibo ad Altare. Altare Dei, repentino apoplexiæ morbo correptus est, mox Sacramentis ritè munus, placidissime inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in Ecclesia S. Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo Populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illud denique insignibus in vita & post mortem miraculis clarum Clemens XI. Pontifex Maximus solenni ritu Sanctorum Catalogo adscripsit.

Die IV. Decembris.

I N F E S T O

S. PETRI CRISOLOGI
EPISCOPI, ET CONFESSORIS

D U P L E X

*Omnia de Communi Confessoris Pontificis,
præter ea, quæ hic habentur propria.*

IN PRIMIS VESPERIS

*Antiph. Ecce Sacerdos, &c. cum rel. Psal-
mis de Dominica, loco ult. Psalmi Lau-
date Dominum omnes gentes, &c.**In Hymno dicitur. Meruit supr. &c.**Ad Magnificat. Antiphona.*

O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lu-
men, Beate Petre Crisologe, divinæ le-
gis amator, deprecare pro nobis Filium
Dei.

O R A T I O.

DEus qui Beatum Petrum Chrysolo-
gum, Doctorem egregium, divini-
tus præmonstratum ad regendam, & in-
stituendam Ecclesiam tuam eligi voluisti:
præsta quæsumus, ut quem Doctorem
vitæ habuimus in terris Intercessorem ha-
bere mereamur in Cælis. Per Dominum
nostrum, &c.

AD

AD MATUTINUM.

95

*In primo Nocturno Lectiones de communi
Conf. Pont. i. loc. Fidelis terminus.*

IN II. NOCTURNO.

Leitio iv.

Petrus, qui ob auream ejus eloquentiam Crytologi cognomen adeptus est, Foro Cornelii in Æmilia honestis parentibus natus, à prima ætate animum ad Religionem adiciens; Cornelio Romano tunc ejusdem Urbis Corneliensis Episcopo operam dedit: à quo etiam, scientia, & vitæ sanctitate cum brevi profecisset, Diaconus creatus est. Postmodum contingit, ut Ravennates ob mortem Archipræsulis sui alium. (ut moris erat) ab eis electum Romam ad Sanctum Sixtum Papam Tertium pro confirmatione miserint una cum Legatis suis, & cum prædicto Cornelio, qui eundem Levitam secum perduxit. Interim Sanctus Petrus Apostolus, & Martyr Apollinaris Summo Pontifici in somnis apparuerunt, mediumque habentes hunc Juvenem, jusserunt, ut illum, & non alium, in Archiepiscoporum Ravennæ crearet. Hinc Pontifex, mox, ut vidit Petrum cognovit eum à Domino Deo prælectum: propterea rejecto illo, quem ipsi offerebant hunc solum, anno Christi quadringentesimo trigesimo tertio, illi Metropolitana præfecit Ecclesiam. Quod cum Legati Ravennates

egre

agere ferrent, audita visione, Divinae voluntati libenter acquiescentes, novum Archiepiscopum maxima cum reverentia susceperunt. Tu autem &c.

iv. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

v. Nihil proficiet inimicus in eo; filius iniquitatis non nocebit ei Manus &c.

Lectio v.

Petrus igitur, licet invitus in Archiepiscopum consecratus Ravennam deducitur: ubi a Valentiniano Imperatore, & Gallia Placidia ejus matre, ac ab universo Populo maxima lætitia exceptus est. Et ille ab eis id unum petere dixit, ut, quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusavit, studerent ipsi monitis suis obtemperare, Divinisque præceptis non oblitescere. Duorum Sanctorum tunc ibi defunctorum corpora optimis unguentis condita sepehvit, **Ba** **ba** **tiani** videlicet Præbyteri, & **Germani** Antifiodorensis Episcopi; cujus etiam cunctam, & ecclesiam sibi vindicavit in hereditatem. Projectum, & Marcellinum in Episcopos ordinavit. In Classe fontem extruxit magnitudinis verè admirabilis, & Tempora quædam magnifica ædificavit tum Beato Andrea Apostolo, tum aliis Sanctis. Ludos ab hominibus personatis cum variis saltationibus Kalendis Januarii.

ri fieri solitos concione cohibuit, acerrima; ubi inter alia illud præclare dixit: Qui locari voluerit cum Diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu Sancti Leonis Papæ Primi scripsit postea ad Chalcedonense Concilium adversus Hæresim Euthycen ipsum, & alia epistola, quæ eidem Concilio in novis editionibus præfixa, & in Annales Ecclesiasticos relata fuit. Tu autem Domine &c.

✠. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

✠. Inveni David servum meum. oleo sancto meo unxi eum. Manus, &c.

Leſio vi.

Dum publice sermones haberet ad populum, adeo vehemens erat in docendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit: sicut contingit in concione mulieris Hæmorrhoiſſæ. Unde Ravennates commoti, tot lachrymis, clamoribus, & orationibus locum repleverunt: ut postea ipse gratias ageret Deo, quod in lucrum amoris verterit damnum ejusdem sermonis. Cum tandem annos circiter decem, & octo eam Ecclesiam sanctissime rexisset, laborum suorum finem adesse divinitus prænosceus, in Patriam se contulit. Ubi Sancti Cassiani Templum ingressus, magnum Diadema augeum, gemmis distinctum prætiosissimis

E

mis

mis offerens, super Altare majus posuit, nec non aureum craterem, & patenam argenteam, quam tum rabidi Canis morsus, tum febres sanare sæpius expertum est, aqua inde demissa. Ex tunc Ravennates, qui eundem secuti fuerant, dimisit, admonens, ut in eligendo optimo Pastore invigilarent attente, Mox Deum humiliter precatus, & Sanctum Cassianum Patronum, ut benigne animam ejus exciperet, tertio nonas Decembris placide ex hac vita migravit, anno Domini circiter quadrincentesimo quinquagesimo. Sacrum illius Corpus communi totius Civitatis fletu, ac pietate, prope Corpus ejusdem Sancti Cassiani honorificè conditum, nostris etiam temporibus religiosè colitur: cujus tamen brachium, auro, & gemmis ornatum Ravennam delatum in Ursiana Æde veneratur. Tu autem Domine &c.

✠. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

✠. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat &c.

IN

IN III, NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matth.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis
suis: Vos estis sal terræ; quod si sal
evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini-Episcopi.

*Lib. 1. Serm. Domini in monte.**Cap. 6. comm. 4.*

O Stendit Dominus, fatuos esse indi-
candos, qui temporalium bonorum,
vel copiam sectantes, vel inopiam me-
tuentes, amittunt æterna, quæ nec
dari possunt ab hominibus, nec auferri.
Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo
salietur? idest, si vos, per quos condien-
di sunt quodammodo populi, metu per-
secutionum temporalium amiseritis re-
gna cœlorum, qui erunt homines, per
quos à vobis error auferatur, cum vos
elegerit Deus; per quos errorem auferat
cæterorum? Tu autem, &c.

iv. Amavit eum Dominus, & ornavit
eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad
portas Paradisi coronavit eum.

v. Induit eum Dominus lorica fidei,
& ornavit eum. Et ad portas &c.

Lectio viij.

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum,
nisi ut mittatur foras, & concule-
tur ab hominibus, qui patitur persecu-
tionem, sed qui persecutionem timendo

E 2

infa-

infatuatur. Calcari enim non potest, nisi inferior, sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in cœlo est. Tu autem &c.

✠. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus.

✠. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri &c. Et implevit.

Lectio ix.

VOs estis lumen mundi. Quomodo superius dixit sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superius ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus: sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis, & extinguendis putoribus Apostolicum salem Dominus misit in mundum; & hic mundum; non Cœlum, & terram, sed homines qui sunt in mundo, vel diligunt mundum oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest Civitas abscondi supra montem posita: id est; fundata super insignem, magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus. Tu autem Domine &c. Te Deum &c.

AD LAUDES, ET HORAS.

Antiph. Psalm. & Versiculi &c. de eodem Comm. Oratio.

Deus

Deus, qui beatum &c.

IN II. VESPERIS.

Omnia, ut in primis Vesperis, sed locū ultim. Psal. Memento Domine David.

✓. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ✕. Et ostendit illi Regnum Dei.

Ad Magnificat Antiphona.

O Doctor optime &c. *Oratio.* Deus: qui beatum &c. *ut supra in Vesperis &c.*

Die xvi. Decembris.

I N F E S T O .

S. E U S E B I I
EPISCOPI, ET MARTIRIS.

S E M I D U P L E X .

Omnia de Communi unius Martyris præter ea, quæ hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui nos Beati Eusebii Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate lætificas; concede propitius, ut ejus natalitia colimus de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemoratio Ferie Adventus.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Script. occur. si vero venerit in Fer. Quat. Temp. A Miletio.

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Eusebius natione Sardus , Romanæ Urbis Lector post Vercellensis Episcopus , ad hanc regendam Ecclesiam merito est creditus divino electus iudicio ; nam quem nunquam ante constituti Electores cognoverant , post habitis civibus ; simul ut viderunt , & probaverunt ; tantumque interfuit ut probaretur , quantum ut videretur . Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eosdem Monachos instituit esse , quos Clericos , ut esset in ipsis viris & contemptus rerum , & accurate Levitarum , Arianis impietatibus ea tempestate per Occidentem longe lateque traductis , adversus eas viriliter sic dimicavit , ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitæ solatium erigeret . Quare hic sciens , in ipso fervore Spiritum Dei , cum ei significasset . ut pænes Imperatorem una cum suis Legatis patrocinium Fidei susciperet , mox cum istis profectus est ad Constantium , apud quem enixius agens , quidquid legatione petebatur , obtinuit , ut Episcoporum nempe cœsus celebraretur .

Lectio v.

Collectum est Mediolani anno sequenti Concilium , ad quod à Constantio invitatum Eusebium , concupitumque , ac vocatum à Liberii Legatis , tantum .

tum abest ut malignantium Synagoga Arianorum contra S. Athanasium furentium, in suas partes adduceret, ut potius diserte statim ipse declarans, è presentibus quosdam libi compertos, labepollutos, Nicenam imo fidem proposueritis subscribendam, antequam cætera tractarentur. Quod Arianis acerbe iratis negantibus, nedum in Athanasium recusavit ipse subscripserat, captivatam simplicitatem ingeniosissime liberavit. Quamobrem illi graviter indignantes, post multas illatas injurias, exilio illum mul-
tarunt; sed Sanctus vir excusso pulvere, nec Caesaris minas veritus, nec enses districtos, exilium veluti sui Ministerii officium accepit, missusque Scythopolim, famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpeffus, pro fide strenue vitam contempsit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit.

Lectio vi.

Quanta in eum tunc Arianorum crudelitas fuerit, ac effrons inverecundia, ostendunt graves literæ plenæ roboris, pietatis, ac religionis, quas è Scythopoli scripsit ad Vercellensem Clerum, & populum, aliosque finitimos; è quibus etiam est exploratum, ipsorum nominis, inhumanaque sævitia potuisse unquam eum deterreri, nec serpentina blanda subtilitate ad eorum societatem per-

duci. Hinc in Cappadociam, postremoque ad superiores Ægypti Thebaidas præ constantia sua deportatus, exilii rigores tulit ad mortem usque Constantii, post quem ad gregem suum reverti permissus, non prius redire voluit, quam reparandis Fidei jacturis ad Alexandrinam Synodum sese conferret, postque medici præstantis instar peragrans Orientis provinciis in Fide infirmos ad integram valetudinem restitueret, eos instituens in Ecclesiæ doctrina. Inde salubritate pari digressus in Illyricum, tandemque in Italiam delatus, ad ejus reditum lugubres vestes Italia mutavit: ubi postquam Psalmorum omnium expurgatos à se commentarios Origenis edidit, Eusebiique Cæsareensis, quos verterat de Græco in Latinum, demum tot egregiè factis illustris, ad immarcescibilem gloriæ coronam tantis ærumnis promeritam, sub Valentiniana & Valente, Vercellis migravit.

Intertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papa in Evangelium, Si quis vult post me venire, ut in Comm. unius Mart. secundo loco, v. viii. Domine prævenisti.

Missa Sacerdotes Dei, ut in eodem Communi secundo loco, & sit communem. Feria.

Die

Die 18. Decembris.

I N F E S T O
EXPECTATIONIS PARTUS
BEATÆ MARIÆ
VIRGINIS.

Duplex Majus ad libitum.

Ad Vesperas , Antiphona .

Missus est Gabriel Angelus . *cum reliq.
de Laudib. Psalm. Dixit Dominus . Lau-
date pueri . Lætatus sum . Nisi Dominus .
Lauda Jerusalem . ut in Officio parve
Beatae Mariæ .*

Capitulum.

Isa. 11.

E Gredietur virga de radice Jesse , &
flos de radice ejus ascendet . Et re-
quiescet super eum spiritus Domini.

*Hymnus . Creator alme siderum . ut in
primis Vesperis Dominica primæ Adven-
tus .*

Et in fine omn. Hymnor. dicitur :

Virtus honor , laus , gloria

Deo Patri cum Filio ,

Sancto simul Paraclito ,

In sæculorum sæcula. Amen.

✠. Ave Maria , gratia plena.

✠. Dominus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spiritus Sanctus in te descendet , Maria,
ne timeas , habebis in utero Filium Dei,
alleluja.

D

Gra-

Oratio.

Deus. qui de Beatae Mariae Virginis utero, Verbum tuum Angelo nunciante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui verè eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem, &c.

Et fit commemor. Adventus Antiphona O.

Ad Matutinam, Invitatorium.

Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. *Psal.* Venite. *Hymnus.* Verbum supernum prodiens. *ut in Dom. prima Advent.*

In primo Noctur. Antiphona.

Ecce Dominus noster cum virtute veniet, & illuminabit oculos servorum suorum, alleluja.

Psal. Domine Dominus noster.

Antiph. Rorate Cœli desuper, & nubes pluuant justum: aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Psal. Cœli enarrant.

Antiph. Ecce nomen Domini de longinquo; & claritas ejus replet orbem terrarum.

Psal. Domini est terra.

v. Ex Sion species decoris ejus.

v. Deus noster manifestè veniet.

De Isaia Propheta.

Lectio i.

ET adjecit Dominus loqui ad Acaz, dicens: Pete tibi signum à Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum supra, Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis, & Deo meo. Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum, & mel comedet, ut sciatur reprobare malum, & eligere bonum. *⁂* Non auferetur sceptrum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est: *⁂* Et ipse erit expectatio gentium.

⁂ Pulchriores sunt oculi ejus vino: & dentes ejus lacte candidiores, Et ipse.

Lectio ij.

Cap. ii.

ET egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientiæ, & intellectus, spiritus consilii, & fortitudinis, spiritus scientiæ, & pietatis, & replebit eum spiritus timoris Domini. Nō secundum visionem oculorū judicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed judicabit in justitia pauperes,

E. 6

& ar-

& arguet in æquitate pro mansuetis terræ:
 & percutiet terram virga oris sui: & spiritu labiorum suorum interficiet impium.
 Et erit iustitia cingulum lumborum ejus:
 & fides cinctorium renum ejus.

27. Orietur stella ex Jacob: & confurget homo de Israel, & confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

†. De Jacob erit qui dominabitur, & perdet reliquias Civitatis. Et erit.

Lectio iii.

Cap. 35.

Letabitur deserta, & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans. germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimes; Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissi sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. Et quæ erant arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

28. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus iustitia: * Et abundantia pacis.

29. Et

✠. Et adorabunt eum omnes reges : omnes Gentes servient ei : Et abundantia Gloria Patri . Et.

In secundo Nocturno. Antiphona.

De Sion exhibit lex , & verbum Domini de Jerusalem.

Psalms. Eructavit.

Antiph. Ecce Deus noster , expectavimus eum , & salvabit nos, alleluja.

Psalms. Deus noster.

Antiph. Dominus veniet , occurrите illi, dicentes : Magnum principium , & regni ejus non erit finis , Deus , Fortis , Dominator , Princeps pacis , alleluja .

Psalms. Magnus Dominus.

✠. Egredietur virga de radice Jesse . ✠. Et flos de radice ejus ascendet.

Segmo. S. Ildelfonsi Archiepiscopi Tolletani.

Ex lib. de virginitate B. M.

Lectio iv.

Domina mea , atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genetrix factoris mundi , te rogo , te oro , te quaeso , ut habeam spiritum Domini tui , spiritumque Filii tui , nec non & spiritum Redemptoris mei , ut de te vera & digna , sapiam vera , & digna loquar , vera , & digna quaecumque sunt , diligam . Tu enim es electa à Deo , assumpta à Deo , advocata à Deo , proxima Deo , adhaerens Deo , coniuncta Deo .

& arguet in æquitate pro mansuetis terræ:
 & percutiet terram virga oris sui: & spiritu labiorum suorum interficiet impium.
 Et erit iustitia cingulum lumborum ejus:
 & fides cinctorium renum ejus.

27. Orietur stella ex Jacob: & confurget homo de Israel, & confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

†. De Jacob erit qui dominabitur, & perdet reliquias Civitatis. Et erit.

Lectio iii.

Cap. 35.

Letabitur deserta, & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans. germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimes; Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

28. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus iustitia: * Et abundantia pacis.

29. Et.

✠. Et adorabunt eum omnes reges : omnes Gentes servient ei : Et abundantia Gloria Patri . Et.

In secundo Nocturno. Antiphona.

De Sion exhibit lex , & verbum Domini de Jerusalem.

Psalms. Eructavit.

Antiph. Ecce Deus noster , expectavimus eum , & salvabit nos, alleluja.

Psalms. Deus noster.

Antiph. Dominus veniet , occurrите illi, dicentes : Magnum principium , & regni ejus non erit finis , Deus , Fortis , Dominator ; Princeps pacis , alleluja .

Psalms. Magnus Dominus.

✠. Egredietur virga de radice Jesse . *Ps.* Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo. S. Ildelfonsi Archiepiscopi Tolletani.

Ex lib. de virginitate B. M.

Lectio iv.

Domina mea , atque dominatrix mea , dominans mihi, mater Domini mei , ancilla Filii tui , genetrix factoris mundi , te rogo , te oro , te quaeso , ut habeam spiritum Domini tui , spiritumque Filii tui , nec non & spiritum Redemptoris mei , ut de te vera & digna , sapiam vera , & digna loquar , vera , & digna quaecumque sunt , diligam . Tu enim es electa à Deo , assumpta à Deo , advocata à Deo , proxima Deo , adhaerens Deo , coniuncta Deo .

Deo . Visitata ab Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo . Turbata in sermone, attonita in cogitatione, stupēfacta in salutatione, admirata in dictorum annunciatione .

℞. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, dicit Dominus : * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, fortis .

℣. Super solium David, & super regnum ejus sedebit in æternum . Et .

Lectio v.

INvenisse te apud Deum gratiam audis, & ne timeas, juberis . Unde & tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrueris, ad novitatem inauditæ gloriæ proveheris . De prole ab Angelo nuntiata es, & post fœtum integra, & pudica manes . Certa virginitas nobis proponitur, & nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur : & quæ sit nascentis Regis potentia, mirabiliter intimatur . Quomodo fiat, quæris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris . Audi inauditum oraculum, considera inuestatum opus, animadvertite incognitum, arcanum, attende invisum factum : Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi .

℞. Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustum : * Aperiaturs terra, & germinet salvatorem .

℣. E-

✠. Emitte Agnum, Domine; Dominatorem terræ, de Petra deserti ad montem filiæ Sion. . Aperiatur. .

Lectio vj.

Tota invisibiliter Trinitas conceptionem operabitur in te: sola persona Filii Dei in corpore tuo nascitura, carnem assumet de te. Ideoque quod concipietur ex te, quod nascetur ex te, quod prodiet ex te, quod germinabitur ex te, quod parturietur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Erit enim hic Deus virtutum, hic Rex omnium sæculorum, hic factor omnium rerum. Ecce beata tu inter mulieres, integra inter puerperas, Domina inter ancillas, Regina inter sorores. Ecce ex hoc beatam te dicent omnes generationes, beatam te noverunt omnes cælestes virtutes; beatam te prædicant omnes Vates; beatam te celebrant omnes Nationes. Beata tu fidei nostræ, beata tu animæ nostræ, beata dilectioni nostræ, beata præconiis, & prædicationibus meis.

✠. Docebit nos Dominus vias suas, et ambulabimus in semitis ejus: * Quia de Sion exhibet lex, & verbum Domini de Jerusalem.

✠. Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob. Quia. Gloria Patri. Quia.

In-

*In tertio Nocturno.**Antiphona.*

Dominus dabit benignitatem, & terra
nostra dabit fructum suum.

Psalm. Benedixisti.

Antiph. Ecce veniet Deus, & homo de
domo David sedere in throno, alleluja.

Psalm. Fundamenta.

Antiph. Annunciate populis, & dicite :
Ecce Deus Salvator noster veniet.

Psalm. Cantate.

1. Egredietur Dominus de loco sancto
suo.

2. Veniet ut salvet populum suum.

*Si hoc Festum venerit in Feria quarta
Quatuor temporum Adventus, loco se-
quentis Homil. leguntur tres Lect. de Ho-
milia ejusdem Ferie iv. cum Responsoris
quæ hic assignantur.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lu-
cam.

*Lectio vii.**Cap. i. c.*

IN illo tempore : Missus est Angelus
Gabriel à Deo in Civitatem Galileæ,
cui nomen Nazareth, ad Virginem des-
ponsatam viro, cui nomen erat Joseph,
de domo David, & nomen Virginis Ma-
ria ! Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ

Presbyteri.

*In Evangelii Luca cap. i., & in Ho-
miliis hyemalibus de Tempore Ferie quar-
ta.*

ta Quatuor Temporum Mensis Decembris.

AD Mariam Virginem Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur: illum quippe nunciare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per Psalmistam dicitur: Dominus fortis, & potens Dominus potens in prælio. Et rursum: Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Per Dei ergo fortitudinem nunciandus erat, qui virtutum Dominus, & potens in prælio, contra potestates aereas ad bellum veniebat. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Bene gratia plena vocatur, quæ nimirum gratiam, quam nulla alia meruerat, assequitur: ut ipsum videlicet gratiæ concipiat, & generet auctorem.

†. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum: * Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: quodenim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei.

✱. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus.

Bño. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

ECce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus Jesum
Je-

Jesus, Salvator, sive salutaris interpretatur, ejus Sacramentum nominis alloquens. Joseph Angelus exposuit: ipse enim (inquiens) saluum faciet populum suum à peccatis eorum. Non ait, populum suum, hoc est, in unitatem fidei ex præputio, & circumcissione vocatum: quibus ex diversa parte vocatis, fieret unus pastor, & unum ovile: Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in utero virginali conceptus, & natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est, omittat Nestorius, hominem tantum dicere ex Virgine natum.

℞. Suscipe verbum, Virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum transmissum est: concipies & paries Deum pariter, & hominem: * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

℣. Paries quidem filium, & virginitatis non patieris detrimentum: efficieris gravis, & eris mater semper intacta. Ut Gloria Patri. Ut.

Lectio ix.

I Deoque, & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctionem nostræ sanctitatis. Jesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quip-

quippe, et si Sancti efficimur; non tamen nascimur; quia ipsa naturæ corruptionis conditione constringimur, ut merito cum Propheta gementes singuli dicamus. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui ut ipsam conditionem naturæ corruptibilis vinceret, ex commixtione carnalis copulæ conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid hic dicis Nestoriane, qui beatam Mariam Dei negans esse Genetricem, aperte niteris impugnare veritatem? Ecce Deum dixit superventurum, Dei filium nasciturum. Quomodo ergo, aut Dei filius, Deus non est, aut quæ Deum edidit, quomodo Theologos, id est, Dei genetrix non esse potest? *xy.* Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

Et per Horas.

Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psalms. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus, alleluja.

Antiph. Ne timeas Maria inventisti gratiam apud Dominum, ecce concipies, & paries filium, alleluja.

Anti-

Antiph. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, & regnabit in æternum.

Antiph. Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum.

Capitulum.

Isa. II.

Egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. En clara vox redarguit, ut in *Laudibus Dominica prima Adventus.*

✠ Spiritus Sanctus superveniet in te.

✠ Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super solum David; & super regnum ejus sedebit in æternum.

Oratio.

Deus, qui de Beata Maria Virginis utero, Verbum tuum, Angelo nunciante carnem suscipere voluisti: presta supplicibus tuis ut qui verè eam Genetricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem, &c.

Deinde fit commemor. Feria.

Ad Tert. Antiph. Ave Maria.

Capitulum. Egredietur.

✠ *Brève.* Tu exurgens Domine, Misereberis Sion. Tu exurgens.

✠ Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. Misereberis. Gloria Patri. Tu exurgens.

✠ Rorate cœli desuper, & nubes pluant justum.

✠ *Ape-*

✠. **Aperiat̃ur terra , & germinet Salva-
torem.**

Ad sextam , Antiphona .

Ne timeas Maria.

Capitulum ,

Isa. 7.

Ecce virgo concipiet , & pariet filium ,
& vocabitur nomen ejus Emmanuel
Butyrum , & mel comedet , ut sciat repro-
bare malum , & eligere bonum.

✠. *breve.* **Rorate cœli desuper , * Et nu-
bes pluant justum . Rorate.**

✠. **Aperiat̃ur terra , & germinet Salvato-
rem . Et nubes .**

Gloria Patri Rorate cœli.

✠. **Emitte Agnum Domine Dominatorem
terræ.**

✠. **De Petra deserti ad montem filia Sion.**

Ad nonam , Antiphona .

Ecce Ancilla Domini.

Capitulum .

Isa. 45.

Rorate cœli desuper , & nubes pluant
justum , aperiat̃ur terra , & germi-
net Salvatorem , & justitia oriatur simul
ego Dominus creavi eum .

✠. *breve.* **Emitte Agnum Domine , Do-
minatorem terræ.**

Emitte.

✠. **De Petra deserti ad montem filia Sion.
Dominatorem.**

Gloria Patri . Emitte.

✠. **Spiritus Sanctus superveniet in te.**

✠. **Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.**

In secundis Vesperis omnia dicantur in primis, præter quintam Antiphonam, cujus loco dicitur Antiphona. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalms. Memento Domine David.

Ad Magnificat. Antiph.

O Virgo Virginum, quomodo fecisti, quia nec primam similem visa es, nec habere sequentem [Filia Jerusalem, quid me admiramini? Divinum est mysterium hoc, quod cernitis.

Oratio. Deus qui de beatæ Mariæ, ut supra.

Pro commem. Adventus, Antiphona. O.

Die 16. Maii.

IN FESTO S. VBALDI EPISCOPI,

Semiduplex.

A Sacrorum Rituum Congregatione recognitum, & approbatum, ab omnibus utriusque sexus tum Secularibus, tum Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur recitandum die 16. Maii.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea, quæ sequuntur,

Oratio.

Auxilium tuum nobis Domine quaesumus placatus impende, & intercessione Beati Vbaldi Confessoris tui, atque Pontificis contra omnes diaboli nequi-

quitas dexteram super nos tuæ propitiationis extende Per Dom.&c.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO,

Lectio iv.

V Baldus Eugubii in Vmbria nobili genere natus, à primis annis pietate, & litteris egregiè est institutus; Jamque adolescens, ut uxorem doceret, sæpè tentatus, nunquàm tamen à proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus patrimonium suum pauperibus, & Ecclesiis distribuit, & Canonorum Regularium Ordinis Sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquandiù sanctissimè vixit. Cujus sanctitatis opinione evulgata ab Honorio Secundo Summo Pontifice, Ecclesiæ Eugubinae præficitur, & Episcopalis consecrationis munere decoratur.

12. Inveni David.

Lectio v.

AD suam itaque revertens Ecclesiam cum de consueta vivendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eò magis eminere cœpit, quò efficacius aliorum etiam salutem verbo, & exemplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo aspero, & pauperrimo, Crucis mortificationem jugiter in suo corpore circumferebat, dum

in-

inexplicabili orationis studio spiritum quotidie recrearet. Hinc admirabilem illam mansuetudinem est adeptus, qua gravissimas injurias, & contumelias non modo æquanimiter tulit, verum etiam mirifico dilectionis affectu persecutores suos omni benignitatis testimonio complectebatur.

iv. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Blennio antequàm ex hac vita migraret, cum diutinis affligeretur infirmitatibus, inter acerbissimos corporis cruciatus, velut surum in fornace purgatum, Deo gratias indefinenter agebat. Adveniente autem Sacro Pentecostes die, cum multis annis Ecclesiam sibi commissam, summa cum laude gubernasset, sanctis operibus, ac miraculis clarus quievit in pace: Quem Cœlestinus Papa Tertius in Sanctorum numerum retulit. Ejus virtus præcipuè in effugandis spiritibus immundiæ elucet: Corpus verò per tot sæcula incorruptum magna fidelium veneratione in patria colitur, quam non semel à presenti discrimine liberavit.

iv. Ille est, qui ante Deum.

*In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii
Papa in Evang. Homo peregrè proficiens,
ut in eodem Communi.*

OF. •

LECTIONES

Secundi & Tertii Nocturni recitandæ in Diœcesi, & toto Regno Neap. in duabus Octavis Translationis, & diei Festi

S. JANUARI

EPISCOPI, ET MARTYRIS,

Præcipui Patroni ejusd. Civit. & Regni;

Et pariter Lectiones recitandæ in Sollemnitate Patrocinii, & in Officio semel in mense ejusdem Sancti.

J U S S U

EMINENTISS. ET REVERENDISS. DOM. &

D. FRANCISCI

Episcopi Portuen. S. R. E. Cardinalis
P I G N A T E L L I Sacri Collegii
Decani Archiep. Neapolitani.

N E A P O L I, MDCCXXXI.

Typis Joannis Francisci Paci.

Superiorum Facultate.

123
OFFICIUM CUM OCTAVA

In Festo Translationis

S. JANUARI

EPISCOPI, ET MARTYRIS,

Principalis Patroni Civitatis, & Regni
Neapolitani,

*Quod Dominica prima vel secunda mensis
Maii celebratur.*

A Sacr. Rit. Congr. concessum

Pro eadem Civitate, & Regno sub ritu
dup. maj. cum Octava.

Dominica prima Maii.

*Si hæc fuerit Dom. in Albis, Festum
Translationis cum Oct. ex antiqua consue-
tudine celebratur Dom. secunda ejusdem
mensis Maii, accedente etiam Concess. S.
R. C. sub die 16. Septemb. 1664.*

*Ex antiqua pariter consuetudine in Ci-
vit. & Diocesi Neapol. prædictum Festum
celebratur 1. Dom. Maii etiam si occurrat
eodem die Fest. SS. Philippi, & Jacobi,
Invent. S. Crucis, & aliorum; transla-
tis ipsis in primam diem non impeditam.*

*Omnia de Communi unius Martyr. temp.
Pasch. exceptis his quæ sequuntur.*

Ant. ad Magnif. in 1. Vesp.

B Eatus Januarius, Præsul & Martyr in-
clynus, extinxit impetum ignis, ob-
travit ora ferarum, & in occisione gla-
dii pro Christo mortuus, legitimi certa-
minis coronam accepit. Alleluja.

F 2

Ora-

DEus, qui in Translatione B. Januarii; Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos præsidii tui pignore locupletasti: quæsumus, ut ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac de thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiæ benignus effundas. Per Dominum nostrum, &c.

Deinde fit. com. Dom. currentis.

A D M A T U T I N U M.

Lectioes i. noct. A Mileto de Commun. un. Mart. Pont. extra temp. Pasch. rrr. temp. Pasch.

I N I I. N O C T U R N O.

Lectio iv.

Quo tempore Beatus Pontifex Januarius pro Christi confessione Puteolis Capite plexus est, venerabilis ejus Cruor, quem pro Christianæ Fidei veritate constantissimè fuderat, piè collectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus est. Postea verò, pace Ecclesiæ reddita, S. Severus ædificata jam prope Neapolim S. Januarii Basilica, sacratissimum Martyris Corpus cum magna Neapolitani Cleri, populi que frequentia, iis etiam, qui de genere B. Januarii erant, comitantibus, Neapolim religiosissime transtulit. Et Corpus quidem in ejus Basilica condidit. Cruoris verò ampullæ, ad hanc usque diem seorsum servatæ, illustre miraculum spectan-

stantibus exhibent. Nam cum è regione defecti pro Christo Capitis ponuntur, Cruor admirandum in modum colliquefieri, perindè atque recens effusus, ad hæc usque tempora cernitur.

ry. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, Alleluja, Alleluja.

v. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

tom. 6. Orat. de Martyr.

SÆpè numero, charissimi, sub auro-ram Solem exorientem vidistis, & quasi croceos radios emittentem. Talia Sanctorum erant corpora, dum veluti crocei quidam radii, rivi sanguinis undique ex illis defluerent, eorumque corpus, multò quàm cælum Sol ipse, splendidius illustraret. Hunc sanguinem Angeli con-
tuentes oblectabantur, dæmones horrebant, & ipse diabolus tremebat. Non enim sanguis erat simpliciter, quod cernebatur, sed sanguis salutâris, sanguis sanctus, sanguis cælo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclesiæ arbores perenni irrigatione fœcundat.

ry. In servis suis, Alleluja, * Consolabitur Deus, Alleluja.

v. Judicabit Dominus populum suum,

F 3

& in

& in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

Vidit hunc sanguinem, horruitque diabolus, recordatus est quippè alterius sanguinis Dominici. Propter illum sanguinem hic effluxit. Ex quo enim Domini latus apertum est sexcenta deinde latera effossa contueris. Quis enim non summa cum alacritate gaudiorum, se se ad agones istos ineundos, Dominicis passionibus communicaturus, & Christi morti conformis futurus accinget? Est enim sufficiens hæc retributio, & amplior merces, & quod certamina excedit præmium, vel illud etiam, quod ante ingressum in cælorum regnum consequimur.

iv. Filie Jerusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die solemnitatis, & lætitiæ, Alleluja.

v. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum: Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

Cum Dominus omnem sollicitudinem a dis-

a discipulorum cordibus eiecerit, & ostensione signorum armavit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequiebantur. Primum, ut ejus præscientiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, non qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

iv. Ego sum vitis vera, & vos palmites, Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, Alleluja, Alleluja.

v. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viii.

JAm vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutostunica, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens: Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter

ad lupos, sed etiam in medio luporum; (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem:) sic enim virtutem meam maximè ostendam, cum ab ovibus lûpi superabuntur: & quamvis illæ sint in medio luporum, & innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

R. Candidi facti sunt Nazaræi ejus, Alleluja, splendorem Deo dederunt, Alleluja: * Et sicut lac coagulati sunt, Alleluja, Alleluja.

V. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. Et sicut. Gloria Patri. Et sicut.

Nona lect. homil. Dom. currentis.

Te Deum.

Antiph. ad Benedictus.

Igne me, Domine, examinasti, & non est inventa in me iniquitas, propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea. Alleluja.

In secundis Vesperis, Antiph. ad Magn.

Liberasti Me, Domine, à rugientibus præparatis ad escam, & à pressura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus. Alleluja.

*Feria secunda, & tertia, vel 2. & 3.
die infr. Oct. semper est impedita a festo
du-*

duplici vel occurrente, vel translato, vel semiduplici occurrente.

F E R I A I V.

Sive Quarta die infr. Oct.

Lect. 1. noct. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Petri Chrysologi.

De C. Apollinari 128. Lectio iv.

Merito Sanctus. Januarius, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiternam. Beatus, qui ita cursum consummavit, fidem servavit, ut verè primus à credentibus suo reperiretur in loco: nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse, quàm Martyrem, quem Dei nutu quotidianum & multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriosam sæpè de hostibus referre victoriam.

℟. Lux perpetua, &c. fol. 5.

Lectio v.

Non tam mors, quàm fides & devotio Martyrem facit: & sicut virtutis est in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere; ita perfectæ virtutis est, diu agere & consummare certamina. Non ideo persecutus est Martyrem, quia non statim intulit mortem, sed probavit Mar-

F 5

tyrem

tyrem, quia non elicit fidem, iniecit tela quæ potuit, & omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam.

IV. In servis suis, &c. fol. 5. Lectio vi.

Sed ut propugnatores suos sibi Ecclesia sancta retineret, Christo vehementer occurrit: ut vincenti justitiæ reservaret coronam, & sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater, ut nusquam à suo separaretur Antistite. Ecce vivit, ecce, ut bonus pastor suo medius assistit in grege; nec unquam separatur spiritu, qui corpore præcessit ad tempus. Extinctus est diabolus, persecutor occubuit. Ecce regnat & vivit, qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit, & regnat Deus per omnia sæculorum sæcula.

IV. Filia Jerusalem, &c. fol. 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. Longe post medium.

Sic dicere videtur: Nolite turbari, si, cum vos inter lupos mitto, tanquam oves, & columbas esse jubeo. Non etiam possum con-

contrarium quoque præstare, & non per-
mittere, ut grave aliquid patiamini, nec
lupis tanquam oves subjecti sitis, sed ef-
ficere, ut leonibus terribiliores evadatis:
tamen sic expedit fieri: hoc & vos quoque
illustriores faciet, & meam declarabit vir-
tutem. Sic enim postea dixit Paulo: Suffi-
cit tibi gratia mea: nam virtus mea in in-
firmitate perficitur. Ipse igitur vos, ut ta-
les effectis, feci.

xy. Ego sum vitis vera, &c. fol. 7.

Lectio viii.

Sed inspiciamus quam prudentiam exi-
git: serpentis certè. Nam quemadmo-
dum serpens totum seipsum tradit, nec
minimum curat, si ipsum quoque corpus
incidi necesse sit, dummodo caput suum
integrum servet: eodem tu quoque modo,
præter fidem cetera perdere non cures, si ve
pecunias, si ve corpus, si ve etiam vitam
ipsam profunderè necesse sit. Fides enim
caput est, & radix, qua servata, etiam si
omnia perdes, omnia tamen rursus majore
cum gloria recuperabis. Idcirco nec sim-
plices solum jussit esse, nec prudentes so-
lum; sed ambo hæc in unum miscuit, ut
ea in virtutem convertantur.

xy. Candidi, &c. fol. 7.

Lectio ix.

Quod si rebus ipsis id ita fieri videre de-
sideras, lege Actuum Apostolorum
librum: perspicies profecto; cum sæpè Ju-

daorum populus in Apòstolos insurrexerit, ac dentes exacuerit, illos columbæ simplicitatem imitando, & cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorem extinxisse, impetum retardasse: Nam cum illi dicerent: Nonne præcipiendo præcepimus vobis, ne doceris in nomine isto? quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum neque dixerunt, neque fecerunt, sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant: Si iustum est vos audire magis quam Deum iudicate. Perspexisti simplicitatem columbæ, vide nunc serpentis prudentiam. Non enim possumus, inquiunt, nos quæ vidimus, & audivimus non loqui.

Te Deum.

F E R I A . V.

Sive Quinta die infra Oct.

Lect. 1. noct. de script. occ.

IN II. NOCTURNO:

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 50. de Verb. Domini. Lectio iv.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne, & ipse animam suam pro ovibus suis posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati Episcopi Martyres? Quid etiam iste Sanctus Januarius? Nonne omnes pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico

dico vobis, perceperunt mercedem suam? Omnes ergo illi pastores boni, non solùm quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt: non enim fuderunt elatione, sed charitate.

R. Lux perpetua, &c. fol. 5.

Lectio v.

NAm & apud hæreticos, qui propter iniquitates, & errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine martyrii se jactant ut hoc pallio dealbati facilius furentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habendi sunt, pastorem bonum, Paulum Apostolum audite: quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt. estimandi sunt sanguinem fuisse pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meum, ut ardeam, jam ipsi sunt. Sed vide, quid sequitur: Charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venit ad passionem, ecce venit & ad sanguinis effusionem, venit, & ad corporum incensionem: & tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatē, profunt omnia: detrahe charitatem, nihil profunt cætera.

R. In servis tuis, &c. fol. 5.

Lectio. vi.

Quare bonum est charitas ista, fratres? quid pretiosius? quid luminosius? quid firmpius? quid utilius? quid securius?

quod-

quomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictus non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans, pastoribus bonis commendans pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli cæteri, & posteriores Sancti Episcopi, beatusque Januarius? Omnes hi pastores boni: & tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed pastorem bonum. Ego sum, inquit, Pastor bonus.

R. Filia Jerusalelem, &c. fol. 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio viii. Cap. 10. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Cap. 10. in Matth. circa Med.

INstructos nos serpentis prudentia monet esse oportere. Hunc, antequam Adam traduceret, jam sapientem Genesis nuncupavit, & prudentiam ejus malignantis consilii ordine docuit. Primum enim animam sexus mollioris aggressus est, spe deinde illexit, & communionem immortalitatis spopondit: & per hæc tanta præmia, opus consilii, & voluntatis suæ gessit. Pari igitur opportunitate introspecta uniuscujusque, & natura, & voluntate, verborum adhi-

adhibenda prudentia est: spes bonorum futurorum revelanda, & cœlestia perfectæ fidei præmia proferenda.

17. Ego sum vitis vera, &c. fol. 7.

Lectio viii.

ET quod ille mentitus est, nos prædicemus ex vero, secundum sponſionem Dei, Angelis similes futuros esse, qui credent: ut mentes plebium faciles, & absolutas circumſævientibus licet lupis, & hæreticis, promissis regnorum cœlestium occupemus, & rerum fidem serpentis prudentia, columbæ simplicitate tradamus.

Candidi facti sunt, &c. fol. 7.

Lectio ix.

Monet etiam traditis abesse oportere curam responſionis, sed expectandum potius quid spiritus Dei suggerat. Quia fides nostra omnibus præceptis divinæ voluntatis intenta, ad responſionem scientiæ instruetur: in exemplo habentes Abraham, cui postulato ad hostiam Isaac, non defuit aries ad victimam.

Te Deum.

F E R I A V I.

*Sive Sexta die infra Oct.**Lect. 1. noct. de script. occurr.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

De S. Cypriano homil. 2.

IN Translatione beatissimi Januarii, fratres charissimi, universa nobiscum Christi exultat Ecclesia, quam in omne gaudium & cœlestis eruditione sermonis instruxit, & munere triumphalis sanguinis decoravit. Fuit enim in eo, sicut compertum habemus, & contra errores diaboli spiritualis sapientiæ plenitudo, & adversum persecutiones mundi Christiani pectoris infatigata constantia. Quis non hujusmodi vitam, quantis valet præcordiis prosequatur, cujus eloquentia inspirata divinitus & Ecclesias docuit, & sæculum confutavit.

*Æ. Lux perpetua, &c. fol. 5.**Lectio v.*

VErè hic mirabilis, atque omnium ubique studiis celebrandus, quem sanctitas Sacerdotem, peritia Doctorem, fides Martyrem consecravit, Pretiosa, inquit David, in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Videte, charissimi, in quantum venerabilis Januarius etiam propheticam supergressus est laudem, cujus in conspectu Domini non solum mors, sed & vita extitit pretiosa. Moriendo namque

que, proprium Christo sanguinem dedit
vivendo nihilominus cohortatione fortis-
sima, innumeros cœlo Martyres acqui-
sit.

R. In servis suis, &c. fol. 5.

Lectio vi.

Quid hoc clarius Sacerdote, qui inter
hominum turbas gloria cœlestis con-
versationis emicuit, atque inter Angeli-
cos cœtus, & sua factus est & aliorum
morte conspicuus? Justissimè hic cum Pa-
triarcha David cantavit Domino Deo suo
dicens: Cor meum, & caro mea exulta-
verunt in Deum vivum. Exultavit ita-
que cor ejus in Deo vivo, cum morientis
ac morituri sæculi vanitate despecta, to-
tum se divinis mancipavit obsequiis. Ex-
ultavit & caro ejus in Deo, quæ de hoc
mundo non miseri corruptione languoris
sed piis pro religione suppliciis consecrata
migravit.

R. Filia Jerusalem, etc. fol. 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis
suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in
medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm 119. de divers.

Aldistis Fratres, cum sanctum Evan-
gelium legeretur, quemadmodum
Do-

Dominus noster Jesus Christus disciplina sua Martyres suos corroboraverit, dicens Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Considerate, fratres mei, quid faciat, si unus lupo inter multas oves veniat: quantumcumque sint ovium milia, uno lupo in medio, turbabuntur; & si non omnes laniantur, omnes tamen terrentur. Qualis ergo erat ista ratio, quale consilium, qualis potestas, nec lupo ad oves admittere, sed in lupos oves mittere? Mitto, inquit, vos sicut oves in medio luporum: non ad limites luporum, sed in medio luporum.

27. Ego sum, &c. fol. 7.

Lectio viii.

ERat ergo luporum agmen, oves paucæ. Cum enim multi lupi occiderunt paucas oves, conversi sunt lupi, & facti sunt oves. Audivimus ergo, quod monuit, qui coronas promisit, & agone præmisit: & quia expectat certantes, adjuvat laborantes. Cujusmodi certamen indixit? Estote, inquit, astuti ut serpentes, & simplices sicut columbæ. Hoc qui intellexerit, & tenuerit, securus moritur. Quis autem securus moritur, nisi qui se sic noverit moriturum, ut mors in illo moriatur, vita coronetur?

28. Candidi facti sunt, &c. fol. 7.

Le-

Lectio ix.

QUapropter, charissimi, exponendum est nobis, quamvis hinc jam sæpius dixerimus, quid sit, simplices esse sicut columbæ, ast uti ut serpentes. Si jam simplicitas columbarum indicta est nobis, astutia serpentis quid facit in columbæ simplicitate? Amo in columba quod fel non habet; timeo in serpente quod venenum habet. Noli ex omni parte horrere serpentem: habet quod imiteris. Serpens enim cum fuerit senectute prægravatus, & senserit pondus vetustatis, coarctat super cavernam, & ponit tunicam veterem ut novus exultet. Imitare illum Christiane, qui audis Christum dicentem: Intrare per angustam portam. Et Paulus Apostolus tibi dicit: Exuite veterem hominem cum actibus suis, & induite novum.

Te Deum.

S A B B A T O

Sive Septima Die.

Lect. i. noct. de script. occur.

I N I I. N O C T U R N O :

Lectio iv.

De Sermone S. Maximi Episcopi.

Homil. 2. de S. Cypriano.

Hic est ille Evangelicus pater familias, proferens de thesauro suo nova & vetera, qui veteris, novique Testamenti unum

unum atque idipsum mysterium prædicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummularis fœnerans, quotidie in corde fidelium cœlestium divitiarum sanctam conquirit usuram.

xx. Lux perpetua, &c. fol. 5.

Lectio v.

Uld igitur, fratres, tanto speciosius Viro, cujus hæc est regula & mensura sermonis, ut inter varias hominum causas, motusque diversos; nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, consoletur humiles, superbos comprimatur, negligentes arguat, increpet infideles: Tantoque denique decore sacerdotium, vitamque suam Vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequenter confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: Qui docuerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum.

xx. In servis suis, &c. fol. 5.

Lectio vi.

Quàm magnus hic, quàmque præcipuus in regno cœlorum est quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis & mors Deo devota sublimat: Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per uni-

universum orbem ad firmamentum fidei
nostræ & passio ejus & doctrina profecit.

¶ Filiaë Ierusalem, etc. *fol. 6.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matth.

Lectio vii.

Cap. 10. b

In illo tempore : Dixit Iesus discipulis
suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in
medio luporum . Et reliqua .

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde supra.

Habes ergo quod imiteris in serpente
noli mori pro vetustate , sed pro ve-
ritate . Qui moritur pro cōmodo tem-
porali , pro vetustate moritur : cum au-
tem exutus fueris omni ista vetustate, imi-
tatus es astutiam serpentis . Imitare & il-
lum in hoc : serva caput tuum , tene apud
te Christum . Si forte aliquis vestrum ad-
vertit aliquando , cum voluerit colubrum
occidere , quomodo pro capite suo totum
corpus obicit ictibus ferientis : illud in se
feri non vult , ubi se novit vitam habere.
Et Christus via nostra est : ipse enim di-
xit : Ego sum vita , veritas , & vita . Audi
& Apostolum : Caput viri Christus est .
Qui ergo Christum servat in se , caput
suum servat pro se . ¶ Ego sum, &c. *fol. 7.*

Lectio viii.

Jam vero quid opus est commendare
multis verbis simplicitatem columba-
rum ? Cavenda enim erant venena ser-
pen-

pentis . Ibi imitatio periclitabatur , ibi erat quod timeretur . Columbam vero securus imitare , attende columbas in societate gaudere : ubique simul volant , simul pascuntur , nolunt esse solæ , communionem gaudent , charitatem servant , gemitibus amoris murmurant , osculis filios generant : nam quando columbæ , quod plerumque advertimus , rixantur de cellulis suis , quodammodo pacata contentio est . numquid quia rixantur , separantur ? simul volant , simul pascuntur , & ipsa inter se pacata est rixa .

22: Candidi facti sunt , &c. fol. 7.

Lectio ix.

Vide rixam columbarum . Apostolus dicit . Si quis verbo nostro non obaudit per epistolam , hunc notate , & nolite commisceri cum eo . Ecce rixa : sed attende , quoniam columbarum est rixa non luporum . Continuo subiecit : Et non ut inimicum existimetis , sed corripite ut fratrem . Columbarum ergo simplicem habentes , astutiam servate serpentum . Te Deum .

DOMINICA II. MAII,

Sive die Octava Translat. S. Iannaris.

Lectioes Prim. Noctur. de script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio mart. tom. 5. Lect. iv.

Tempus animadvertite, fratres, quo digni-

gnitatem Episcopalem beatus Ianuarius est affecutus. Neque enim est eadem nunc quæ tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio; non æqualis est labor viam tritam, & planè paratam post multos ingredi viatores; atque eam, quæ nunc primò secunda est, quæque prorupta & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnae, & pericula; Imperatores, & Reges, & Populi, & Civitates, & Gentes, & domestici, & alieni credentibus insidias tendebant.

2. Lux perpetua, &c. fol. 5.

Lectio v.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quòd vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis; sed cum insaniente pelago, ventisque sævientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiunt, magna tempestate intus & foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigere, & conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multò magis, quàm illos, qui eam in præsentia gubernant, suspicere debemus & admirari, quando multa bella intus, & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis indi-

indigebat : quando veluti modò genitus infans Ecclesiæ populus. magnam providentiam atque sapientiam animæ, à qua nutriendus esset, postulabat.

R. In servis suis, &c. fol. 5.

Lectio vi.

Verum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, & ad fruendas aptus insidias, existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facillè direpturum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat, ut cum cerneret, rectoribus sublati, non tamen religionem deleri, nec veritatis prædicationem extinguï, sed potius augeri: ex rebus ipsis & ipse, & qui ei interviebant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cœlis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur.

R. Filie Jerusalem, &c. fol. 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matth.

Lectio vii.

Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum.

• Homi-

Homilia S. Ioannis Chrysostomi .

Homil. 42. in Matth. longe post init.

Diligenter considera , qui sunt , qui hæc ardua & laboriosa adeunt , formidolosi videlicet , & indocti , illiterati , rudes , obscuro quidam homines & ignoti , qui nunquam Philosophorum perceperunt instituta , vixque unquam in forum descenderunt , piscatores , & publicani , multis repleti rebus , quæ jure animo , eorum possent deicere . Nam si magnos , & claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere , quomodo non potuisset imperitos homines , quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem ? sed non dejecit , neque turbavit : nec id injuria , dicet quispiam : cum se intelligerent posse leprosos mundare , demonia ejicere .

19. Ego sum , &c. fol. 7. Lectio viii.

EGo autem dicere non dubitarem , quia videlicet id ipsum jure debebat ipsos conturbare ; quoniam , qui tantam potestatem haberent , ut defunctos etiam a morte possent excitare , hi tanta pericula essent subituri , tanta bella gesturi , ad judices vineti deducendi , communis denique totius orbis admonitio futuri . Quæ igitur in omnibus his erat consolatio ? sola mittentis virtus . Quo circa ita signanter incepit : Ecce ego mitto vos . Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem .

G

19

nem, satis sit ad confitendum. Vides quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem?

R. Candidi facti, &c. fol. 7.

Nona lect. de homil. Dom. currentis de qua fit etiam commun. in laud.

OFFICIUM GUM OCTAVA
I N F E S T O
S. J A N U A R I I
EPISCOPI, ET MARTYRIS

Die 19. Septembris

Dupl. 1. clas.

Omnia de Communi unius Martyris extra temp. Pasch. præter ea, quæ sequuntur.

Ant. ad Magnif. in 1. vesp.

BEatus Ianuarius, Præsul, & Martyr inclytus extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, & in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit.

Oratio.

DEus, qui per Beati Ianuarii Martyris tui, atque Pontificis confessionem, & sanguinem, admirabili testimonio, ac triumpho Ecclesiæ tuæ fidem illustrare dignatus es; quæsumus, ut ejusdem nos Fidei consortio, & patrociniò munitos; triumpho etiam, & gloriæ participes efficias. Per Dominum.

AD

AD MATUTINUM.

*Lect. I. noct. A Mileto, &c. de commu.
un. m. Pont. extra temp. pasch. 389. ex I.
noct. de eod. comm.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JAnuarius, Beneventi Episcopus, Diocletiano & Maximiano in Christianos sevientibus, ad Timotheum Campaniæ Præsidem ob Christianæ Fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia variè tentata, in ardentem fornacem coniectus, ita illæsus evasit, ut ne vestimentum, aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Præses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eò distrahi. quoad nervorum compages artuumque solvantur. Festus interea ejus Diaconus, & Desiderius Lector comprehensi, vinctique unà cum Episcopo anterhedam Præsidis Puteolos pertrahuntur, & in eundem carcerem, in quo Sosius, Misenas, & Proculus, Puteolanus Diaconus, Eutyches, & Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul coniiciuntur.

⁂. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam.

⁂. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

G 2

Le

Postero die omnes in amphiteatro series
 objecti sunt: quæ naturalis oblitæ fe-
 ritatis, ad Ianuarii pedes se prostravere.
 Id Timotheus magicis cantionibus tri-
 buens, cum sententiam capitis in Chri-
 sti Martyres pronutiaffet, oculis repente
 captus, erante mox beato Ianuario, la-
 men recepit: quo miraculo, hominum
 millia ferè quinque Christi Fidem suscepe-
 runt. Verùm ingratus iudex nihilo pla-
 cator factus beneficio, sed conversione
 tante multitudinis actus in rabiem; ve-
 ritus maximè Principum decreta, sanctum
 Episcopum cum sociis gladio percuti ius-
 sit.

⁂. Desiderium anime ejus tribuisti ei
 Domine, * Et voluntate labiorum ejus
 non fraudasti eum, ⁂. Quoniam præve-
 nisti eum in benedictionibus dulcedinis:
 posuisti in capite ejus coronam de lapide
 pretioso: Et.

Lectio vi.

Horum corpora finitimæ urbes, pro
 suo quæque studio certum sibi pa-
 tronum ex iis apud Deum adoptandi, se-
 pelienda curarunt. Ianuarii corpus Nea-
 politani diuino admonitu extulere: quod
 primò Beneventum, inde ad Mona-
 sterium Montis Virginis, postremò Nea-
 polim translatum, & in majori Ecclesia
 conditum, multis miraculis claruit. Sed
 illud

illud in primis memorandum, quod eris-
pentes olim è monte Vesuvio flammarum
globos, nec vicinis modò sed longiquis
etiam regionibus vastitatis metum afferen-
tes, extinxit. Præclarum illud quoque,
quòd ejus Sanguis, qui in ampulla vitrea
concretus asservatur, cùm in conspectu
Capitis ejusdem Martyris ponitur, admi-
randum in modum coëlliquefieri, & ebul-
lire, perinde atque recens effusus, ad hæc
usque tempora cernitur.

Stola jucunditatis induit eum Domi-
nus: Et coronâ pulchritudinis posuit super
caput ejus. Cibavit illum Dominus pane
vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salu-
taris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæ:

Lectio vii.

Cap. 10. b

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis
suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in
medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

Cum Dominus omnem sollicitudinem
a discipulorum cordibus ejecerit, &
ostensione signorum armaverit, atque ab
omnibus negotiis secularibus alienatos, &
ab omni temporalium rerum cura libera-
tos, ferreos quodammodo, atque ad aman-
ginos fecerit, tum deniq; eventura illis ad-
versa prædicit. Multa enim ex hac præ-

ditione futurarum rerum commoda consequeretur. Primum, ut ejus præscientiæ vim edicerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, ne quæ passuri erant, subito, ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, nec cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

19. Corona aurea super caput ejus, Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. 20. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa signo. *Lectio viii.*

Jam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, & absque zona, & pera, & ab excipientibus alijuberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens. Etiam sic euntes, inquit mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: (neque verò ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem:] sic enim virtutem meam maximè ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur: & quamvis illæ sint in medio luporum, & innumeris moribus la-

ce-

cerentur, non modo non consumpta fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

¶. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: Qui minas iudicium non timuit, nec terrenas dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit. ¶. Iustum deduxit Dominus per vias rectas & ostendit illi regnum Dei. qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio i.

MAJUS certè atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, & animum in diversum transferre, quàm illos occidere: præsertim cum duodecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus, etiam si mille circumstant lupi, superamus, & victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim à nobis pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudamus.

Antiph. ad Benedictus.

INne me, Domine, examinasti, & non est inventa in me iniquitas: propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea.

In secundis Vesperis. Ad Magnif. Ant.

Liberasti me, Domine, à rugientibus præ-

paratis ad escam, & à præsura flame-
re, quæ circumdedit me, & in medio
ignis non sum æstuatus.

Et fit comm. SS. Eustachii, & soc. mm.

*Infra Oct. S. Januarii in 1. Noct. leguntur:
Lect. de scrip. occur. Quod si quis dies occur-
rerit in Quat. Temp. leguntur lect. de comm.
an. Mart. A Mileto. & ix. lect. erit de Feria.*

DIE XX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam.

*Fit de SS. Eustachio, & soc. mm. dup. cum
commem. Octava, & Vigil., nisi venerit in
Quatuor Temp. quia tunc nil de Vigil.*

*Vesp. de S. Matthæo Ap. dup. 2. clas. cum
com. SS. Eustachii, & c. mm. sine comm. Oct.*

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

Tertia die infra Octavam.

*Fit de S. Matthæo Ap. sine commem. Oct.
in laud. sed tant. in 2. vesp. si tamen sequenti
die faciendum sit de Octava, item comm.
SS. Mauritii, & soc. mm.*

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Octavam.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Petri Chrysologi.

De S. Apollinari 128. Lectio iv.

Merito Sanctus Januarius, quia juxta
mandatum Dei sui perdidit animam
suam, eam invenit in vitam sempiternam.

Bea-

Beatus, qui ita cursum consummavit, fidem servavit, ut verè primus à credentibus suo reperiretur in loco: nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse, quàm Martyrem, quem Dei nutu quotidianum, & multiplicem reversum conspiciat ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriosam sæpè de hostibus referre victoriam.

2. Honestū fecit illū Dominus, &c. fol. 243

Lectio v.

Non tam mors, quàm fides, & devotio Martyrem facit: & sicut virtutis est, in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere; ita perfectæ virtutis est, diu agere, & consummare certamina. Non ideo persecutus est Martyrem, quia non statim intulit mortem, sed probavit Martyrem, quia non elicit fidem, iniecit tela, quæ potuit, & omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam.

2. Desiderium animæ ejus, &c. fol. 243

Lectio vi.

Sed ut propugnatorem suum sibi Ecclesia sancta retineret. Christo vehementer occurrit: ut vincenti iustitiæ reservaret coronam, & sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater ut

nusquam à suo separaretur Antifite. Ecce
vivit: ecce ut bonus pastor suo medius as-
sistit in grege; nec unquam separatur spiri-
tu, qui corpore præcessit ad tempus. Exin-
tus est diabolus, persecutor occubuit. Ec-
ce regnat, & vivit, qui pro Rege suo deli-
deravit occidi, qui vivit, & regnat Deus
per omnia sæculorum sæcula.

12. Stola jucunditatis induit eū &c. fol. 25.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis
suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in
medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. Longe post medium.

Sic dicere videtur: Nolite turbari, si cum
vos inter lupos mitto, tanquam oves &
columbas esse jubeo. Non et si possum con-
trarium quoque præstare, & non permette-
re ut grave aliquid patiamini, nec lupis ta-
quam oves subjecti sitis, sed efficere ut leo-
nibus terribiliores evadatis: tamen sic ex-
pedit fieri: hoc & vos quoque illustriores
faciet, & meam declarabit virtutem. Sic
enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia
mea: nam virtus mea in infirmitate perfici-
tur. Ipse igitur vos, ut tales essetis, feci.
13. Corona aurea super caput ejus, &c. fo. 26.

Le-

Sed inspiciamus quam prudentiam exigit: serpentis certè. Mam quemadmodum serpens totum seipsum tradit, nec minimū curat, si ipsum quoq; corpus incidi necesse sit, dummodo caput suum integrum servet: eodem tu quoq; modo, præter fidem cætera perdere non cures, siue pecunias, siue corpus, siue etiam vitant ipsam profundere necesse sit. Fides enim caput est, & radix, qua servata, etiam si omnia perdes, omnia tamen rursus maiore cum gloria recuperabis. Idcirco nec simplices solum iussit esse, nec prudentes solum, sed abo hæc in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur.

Hic est verè martyr, &c. fol. 27.

Nona lect. erit de SS. Mauritio, & soc. mms.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Octavam.

Fit de S. Lino Pp. m. semid. cum comm.

Oct. pro qua v. Gloria, & honore. Nona lect.

& comm. S. Thecla.

Vesp. de S. Maria de Mercede dup. cum

comm. S. Lini. & Octav. pro qua, v. Glo-

ria, & honore.

DIE XVIV. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam.

Fit de S. Maria de Mercede dup. cum

comm. Octav. in laud. & 2. vesp.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

De Sermone S. Maximj Episcopi,

Homil. 2. de S. Cypriano

Hic est ille Evangelicus paterfamilias, proferens de thesauro suo nova, & vetera, qui veteris, novique Testamenti unum atque idipsum mysterium prædicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummularis scenerans, quotidie in corde fidelium cœlestium divitiarum sanctam conquirit usuram.

xx. Honestum, &c. fol. 24.

Lectio v.

Quid igitur, fratres, tanto speciosius Viro, cujus hæc est regula & mensura sermonis, ut inter varias hominum causas, motusque diversos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, consuletur humiles, superbos comprimat, negligentes arguat, increpet infidelas. Tantoq; denique decore sacerdotium, vitamq; suam Vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequenter confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: qui docuerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum.

xx. Desiderium animæ ejus &c. fol. 24.

4m

Lectio vi.

Quam magnus hic, quamque præcipuus in regno cælorum est, quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis & mors Deo devota sublimat! Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per universum orbem ad firmamentum fidei nostræ & passio ejus & doctrina profecit.

Stola jucunditatis induit eū &c. fol. 25.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10. b.

In illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde supra,

Habes ergo quod imiteris in serpente: noli mori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro commodo temporali, pro vetustate moritur: cum autem exutus fueris omni ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare & illum in hoc: ferva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit colubrum occidere, quomodo pro capite suo totum corpus obicit ictibus ferentis: illud in se feriri non vult, ubi se novit vitam habere. Et Christus vita nostra est ipse enim dixit;

dixit : Ego sum via , veritas , & vita .
Audi & Apostolum : Caput viri Christum
servat in se , caput suum servat pro se .

xy. Corona aurea, &c. fol. 19. *Lectio vili.*

Iam vero quid opus est commendare
multis verbis simplicitatem columba-
rum ? Cavenda enim erant venena serpen-
tis . Ibi imitatio periclitabatur , ibi erat
quod timeretur . Columbam vero se-
curus imitare , attende columbas in so-
cietate gaudere : ubique simul volant , si-
mul pascuntur , nolunt esse solæ , commu-
nitione gaudent , charitatem servant , ge-
mitibus amoris murmurant , osculis filios
generant : nam quando columbæ , quod
plerumque advertimus , rixantur de cel-
lulis suis , quodammodo pacata contentio
est . Numquid , quia rixantur , separantur ?
simul volant , simul pascuntur , & ipsa in-
ter se pacata est rixa ,

xy. Hic est verè martyrs &c. fol. 27.

Lectio ix.

Vide rixam columbarum . Apostolus di-
cit : Si quis verbo nostro non obau-
dit per epistolam , hunc notate , & noli-
te commisceri cum eo . Ecce rixa : sed at-
tende , quoniam columbarum est rixa , non
luporum . Continuo subiicit : Et non ut
inimicum existimetis , sed corripite ut fra-
trem . Columba amat , & quando rixa-
tur : lupus edit , & quando blanditur . Co-
lum-

flumbarum ergo simplicitatem habentes, a-
stutiam servate serpentum. Te Deum.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In Die Octava S. Ianuarii Dupl.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Ioannis Crystostomi.

De S. Ignatio mart. tom. 5. Lect. 10.

TEmpus animadvertite, fratres, quo di-
gnitatem Episcopalem beatus Ianua-
rius est affectus. Neque enim est eadem
nunc, quæ tunc erat Ecclesiam gubernan-
di conditio; non æqualis est labor viam
tritam & planè paratam post multos ingre-
di viatores; atque eam, quæ nunc primo se-
canda est, quæque prærupta & saxosa, se-
risque plena, nec ullum adhuc viatorem
admisit. Tunc autem quocumque quis ocu-
los verteret, ubique præcipitia, barathra, &
bella, & pugnae, & pericula; Imperatores,
& Reges, & Populi, & Civitates, & Gentes,
& domestici, & alieni credentibus infidiis
stendebant.

Honellum fecit illum Dñs, &c. fol. 24.

Lectio v.

Quemadmodum igitur gubernatorem
admiramur, non quod vectores pos-
sit in portum incolumes ducere, cum ma-
re tranquillum est, cumque navis fertur
ventis secundis: sed cum insaniente pela-
go, ventisque sævientibus, qui in navi
sunt, inter se dissentiunt, magna tempe-
state intus & foris navigantes exagitantes,
navim

navim tamen potest dirigere & conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multò magis, quàm illos, qui eam in præsentia gubernant, suspicere debemus, & admirari, quando multa bella intus & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis indigebat: quando veluti modò genitus infans Ecclesiæ populus, magnam providentiam atque sapientiam animæ, à qua nutriendus esset, postulabat.

27. Desiderium, &c. fol. 24.

Lectio vi.

VERùm, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum, ut martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, & ad fruendas aptus insidias, existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat, ut cùm cerne-
ret, rectoribus sublati, non tamen religionem deleri, nec veritatis prædicationem extinguì, sed potius augeri: ex rebus ipsis & ipse, & qui ei intersciebant, omnes intelligerent. Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cœlis radices agere, Deumque esse, qui
ubi-

ubique Ecclesias erigetur.

2. Stola iucunditatis induit eum, &c. fol. 25.

IN III. N O C T U R N O.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 42. in Matth. longe post init.

Diligenter considera, qui sunt qui hæc ardua & laboriosa adeunt, formidolosi videlicet, & indocti, illiterati, rudes, obscuri quidam homines & ignoti, qui nunquam Philosophorum perceperunt instituta, vixque unquam in forum descenderunt, piscatores, & publicani, multis repleti rebus, quæ jure animos eorum possent deicere. Nam si magnos, & claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? sed non deiecit, neque turbavit: nec id injuria, dicet quispiam: cum se intelligerent posse leprosos mundare, daemonia ejicere.

2. Corona aurea, &c. fol. 26. *Lectio viii.*

EGo autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipsum jure debebat ipsos conturbare; quoniam, qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, hi tanta pericula

cula essent subituri, tanta bella gesturi, ad iudices vineti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quæ igitur in omnibus his erat consolatio? sola mittentis virtus. Quo circa ita signanter incepit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem, satis sit ad confitendum. Vides quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam Maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem?

19. Hic est. fol. 27.

Nova lect. erit de duob. SS. Cypriani, & Justinae mm. cum. com. in laud.

In 2. vesp. com. SS. Cosmae, & Damiani mm.

In Solemnitate Patrocinii S. JANUARIJ

Die 16. Decembris dup.

Omnia dicuntur ut in Festo ejusd. S. Ep. m.

Lect. tamen 1. Noct. de script. occurr.

Similiter quando fit Offic. semel in Mense semid. dic. ut in festo; Lect. verò 1. Noct. de scrip. occ.

TA-

TABULA

<i>Officium SS. Nominis Jesu</i>	pag. 3.
<i>Officium S. Juliani</i>	pag. 27.
<i>Officium S. Scholastica</i>	pag. 30.
<i>Officium S. Joannis de Deo</i>	pag. 34.
<i>Officium S. Ioseph</i>	pag. 40.
<i>Officium S. Isidori</i>	pag. 53.
<i>Officium S. Joannis Nepomuceni</i>	pag. 60.
<i>Officium S. Paschalis Baylon</i>	pag. 64.
<i>Officium S. Joannis a S. Facundo</i>	pag. 68.
<i>Officium S. Guglielmi Abbatis</i>	pag. 72.
<i>Officium B. M. Virginis de Monte Carmelo</i>	pag. 75.
<i>Officium SS. Rosarii</i>	pag. 79.
<i>Officium S. Ludovici Bertrandi</i>	pag. 83.
<i>Officium S. Hedwigis R. Polonia</i>	pag. 86.
<i>Officium SS. Gavini, Prothi, & Januarii</i>	pag. 86.
<i>Officium Dedicationis Basilicae SS. Salvatoris</i>	pag. 86.
<i>Officium S. Andreae Avellini</i>	ibid.
<i>Officium S. Petri Crisologi</i>	pag. 94.
<i>Officium S. Eusebii</i>	pag. 101.
<i>Officium Expectationis partus B. Mariae Virginis</i>	pag. 105.
<i>Officium S. Ubaldi</i>	pag. 118.
<i>Officium, cum Octava S. Januarii</i>	p. 121.

ML 2010

Dic 27. Aprilis
In Fest. S. Mariæ Egyptiacæ
Oratio

Clementissime Deus, qui
omnipotentiam tuam par-
cendo maxime, et misern-
do manifestas: multiplica
super nos misericordiam
tuam, ut, intercedente Bea-
tâ Mariâ Egyptiaca, quos
delictorum ^{acutena} constringit, mise-
ratio tue pietatis clementer
absolvat. Per Dñm, &c.

Rel. tam in Offic. quàm in Miss.
De com. nec V. nec M.

